

17th March 1955]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56.

(1) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS—*cont.*

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வாரத் தைக்களைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். உதாரணமாக நேற்றையதினம் விரிவாக மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கெங்கு நீர்வளம் குறைவாக இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்த உதவி செய்வதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்வதற்கு எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் கீழ்ப் பகுதியில் லேசென்சுதார் கம்பெனி இருப்பதால் சர்க்கார் மின்சாரத்தை விரிவுபடுத்தமுடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நீர்வள மில்லாத இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் கிழக்குப் பகுதியில் எந்தவிதமான சமுதாய நலத் திட்டமும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் பல தடவை எங்கள் ஜில்லாவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆந்திர தேசத்தில் வரண்ட பகுதிகள் ராயலசீமையில் இருக்கிறதென்று சொல்வார்கள். அதேமாதிரி மோசமான வரண்ட பகுதி எங்கள் கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவாகும். அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சகாரா பாலைவனத்தைவிடக் கேடான பிரதேசம் முதுகுளத்தூர் தாலுகாவாகும். சகாரா பாலைவனம் என்றால் ‘எப்படி இருக்கும் என்று ஒருவர் கேட்டால் எங்கள் முதுகுளத்தூர் தாலுகாவைக் காட்டினால் போதும். சகாரா பாலைவனத்தின் தன்மையைக் கண்டு கொள்ளலாம். உண்மையில் அது சகாரா பாலைவனத்தைவிட மோசமான பகுதியாகும். அங்கு எந்த விதமான வசதியும் கிடையாது. அதிகார வர்க்கத்தில் உள்ளவர்களுடைய உதவியைக் கேட்டால் ஏதோ ஒரு அளவுக்குத் தான் உதவி செய்கிறார்கள். முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் வாழ்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதிகமாகப் பணத்தை வாங்கி கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகமான தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப்பகுதிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு டிவிஷனில் முக்கியமாக மந்திரியாய் இருந்தவரும் அதிக செல்வாக்குப் படைத்த எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தவர் சிவகாசி டிவிஷனைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் நன்மை கிடைத்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். இராமநாதபுரம் டிவிஷன், தேவகோட்டை டிவிஷன் ஆகிய இடங்களுக்கு சுட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு துதுகோஷ்டியை அனுப்பி அங்குள்ள நிலைமையை பார்க்கச்செய்யவேண்டும். திருவாடாணை, முதுகுளத்தூர் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். திருவாடாணை, முதுகுளத்தூர் தாலுகாக்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் சுற்றிப்பார்த்திருக்காவிட்டாலும் அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதைப் பற்றி சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வைகைத் திட்டத்தினால் நீர்வளம் குறைந்துவிட்ட, பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாக ஆய்விட்ட எங்கள் பிரதேசத்திற்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அதிகமான பிரதேசங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். இராமநாதபுரம் தாலுகா, முதுகுளத்தூர் தாலுகா, பரமக்குடி, திருவாடாணை, சிவகாசி தாலுகாக்களில் முக்கியமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் கைத்தொழில் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் முக்கியமாக சில ஊர்களில் கைத்தொழில் திறம்பட நடத்தக்கூடிய சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள், நடத்திக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்துச் செவ்வளவு நடத்த முடியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். சில கிராமங்களில் முஸ்லிம் பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போகாமல் கையினால் கூடைகள், தொப்பிகள் முதலியவை செய்கின்றார்கள். அவை

9-33
a.m.

[Sri G. Govindan]

[17th March 1955]

கள் சென்னையில் கூட விற்கப்பட்டு வருகின்றன. அம்மாதிரி சாமன்களைச் செய்வதற்கு அங்கு வேண்டியவசதி இருக்கின்றன. அதை விருத்தி செய்ய சர்க்கார் ஊக்கமளிக்கவேண்டும்.

“உத்தரகோசமங்கை, தேவிபட்டணம் போன்ற இடங்களின் கடற்கரையோரங்களில் சிமிண்டு தயாரிப்பதற்கேற்ற கற்கள் கிடைக்கின்றன. சாம்பிள் கூட என்னிடம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வரவில்லை. இன்னொரு சமயம் கனம் மந்திரியவர்களிடம் காண்பிக்கின்றேன். சிமிண்டுத் தொழிலுக்கேற்ற வசதி தேவிபட்டணம், திருப்பல்லாணி போன்ற இடங்களில் இம்மாதிரி கற்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. சிமிண்டுக்கு அதிகமான பாலிஷ் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இக்கற்கள் இருக்கின்றன என்று அநேகர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அரசாங்கத்தார் இதைக் கவனித்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் முதுகுளத்தார், திருவாடானைத் தாலுகாக்களை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அங்கு அதிகமான பிற்போக்கு வகுப்பினர்கள் வாழ்கிறார்கள். பாண்டிய வம்சத்தார் தேசத்தை அக்காலத்தில் ஆண்டு வந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும் முக்குலத்தோர்கள் இன்று அங்கு வறுமையினால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளை அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதியில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

9-40
a.m.

“நேற்றையதினம் கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள், ஏற்கெனவே பாதிக் கப்பட்ட பிரதேசம் தங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். தெரியும் தெரியும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் எங்களுக்கு என்றைக்குத்தான் விமோசனம் கிடைக்குமென்றே தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியை இன்னும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது மராமதுரைக்கு வந்தவிடே அப்படியே திரும்பிவிடுகிறார்களேயொழிய திருவாடானை, பரமக்குடி, இராமநாதபுரம், முதுகுளத்தார் போன்ற வரண்டபிற்போக்கான, நீர்வளமற்ற தாலுகாக்களுக்கு வந்து அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் தெரிந்துகொள்வதில்லை. அங்குள்ள மக்களின் கஷ்ட நிலைமையை மந்திரி அவர்கள் நேரில் தெரிந்துகொண்டால்தான் அவர்களுக்கு எந்த வகையில் நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதை அவர்கள் கவனிப்பதற்கு முடியும். அவர்கள் எங்கள் பக்கத்தை எட்டிப் பார்ப்பதுகூட கிடையாது. தப்பித் தவறி ஒரு சமயம் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அதன்பின் நான் கனம் மந்திரி அவர்களை எத்தனையோ முறைகள் கேட்டிருந்தாலும் அவர் அங்கு வரவேயில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் அங்கிருக்கக்கூடிய குறைகளை உணர்ந்து வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ബഹുമാന അദ്ധ്യക്ഷരേ, സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതികൾക്കും ദേശീയ വിപുലീകരണ പദ്ധതികൾക്കും പ്രാദേശിക വികസന പദ്ധതികൾക്കും കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഈ ധനാഭ്യർത്ഥന. ഈ ഭൂമിനങ്ങളും ഗ്രാമജീവിതം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനോടൊപ്പമുള്ള പദ്ധതികളായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന് ഒരു നവോത്ഥാനം നല്കി ഗ്രാമീണരെ സാമൂഹ്യതയുടെ സാമൂഹികമായ പുരോഗതിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കിയെന്നുള്ളതാണ് ഈ സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതികളുടെ ലക്ഷ്യമെന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമീണരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഗ്രാമജീവിതത്തെ പുനരുജ്ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ എല്ലാ സംരംഭങ്ങളേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിദ്ധാനത ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതികൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഫക്ട് ഫക്ട് വികസന പദ്ധതികൾക്ക് ഗ്രാമീണ വികസന പദ്ധതികളെന്ന് പറയാൻ പറ്റാത്ത വേദികളിൽ ചില പദ്ധതികൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തരപ്രദേശ്, ബോംബെ, മധ്യപ്രദേശ് തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതുപോലുള്ള

[17th March 1955

“ഇനി ഈ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പിൽ കാണുന്ന ചില ഭോഷങ്ങളെ മൂലക്കാരൻ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് നാട്ടുകാരിൽ നിന്ന് 50 ശതമാനം സംഭാവന കിട്ടണമെന്നാണ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നില. എന്നാൽ ഇന്ന് നാട്ടിലെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ഭാരിച്ചുകൊണ്ടും തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ടെന്നും പട്ടിണിക്കൊണ്ടും മരം എണ്ണമറ്റ ദുരിതങ്ങൾ കൊണ്ടും ആളുകൾ ആത്മഹത്യയ്ക്കുപോലും തയ്യാറാകുന്ന ഒരു ചെട്ടത്തിലാണ് 50 ശതമാനം സംഭാവന ജനങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടിയാൽ ഈ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുന്നത് എന്ന് ഗവർണ്മെന്റ് നിവ്വേദനം പിടിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ബഡ്ജറ്റിൽ ഗവർണ്മെന്റ് നിക്ഷിപ്തമായ തുകകൾ ചെലവാക്കാൻ നാശിക്കാതെ വരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഭോഷൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികൾക്കായി നിക്ഷിപ്തിരുന്ന തുക ചെലവ്സാധാരണ പോലുള്ളതാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുമായി സഭാഭ്യർത്ഥന നടത്തിയപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതേ ശതമാനം നാട്ടുകാരിൽനിന്ന് കിട്ടിയാൽ ഗവർണ്മെന്റ് നിക്ഷിപ്തിരിക്കുന്ന തുക ചെലവാക്കു എന്ന് നിവ്വേദനം വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതാകാം. വളരെ അധികം തുക ചെലവ്സാധിച്ചപ്പോഴുകയും ചെയ്യും. ഈ നിവ്വേദനം ഗവർണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

* **SRI A. SENAPATHI GOUNDER:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்

* **SRI A. SENAPATHI GOUNDER:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம், ஆகிய திட்டங்கள் நமது சர்க்காரின் நல்ல எண்ணத்தை காட்டுகிறது. அதாவது நமது அரசாங்கம் நகரங்களை விட்டு, சிறிது சிறிதாக கிராமங்களுக்கு நகர்ந்து கிராம மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை இந்த திட்டங்கள் காட்டுகின்றன. எங்கள் பிரதேசமாகிய தாராபுரம், ஈரோடு தாலுகாக்களில் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களும், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களும் சிறந்த முறையில் நடைபெற்றுவருகின்றன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது, விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கொடுப்பது, விவசாய இயந்திர சாதனங்கள் பம்பு செட் போன்றவற்றை விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக சப்ளை செய்வது இவைகள் நல்ல வகையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் சில ரோடு போடும் வேலை, கட்ட வேலை இவைகளில் காலதாமதங்களும், கிராம வாசிகளுக்கு சில குறைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அதாவது விவசாயிகளுக்கு **Loan** கொடுப்பது இயந்திர சாமான்களை சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்வது போன்றவற்றை நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் மிக பாராட்டுதகுந்த முறையில், குறுகிய கால அளவில் அவைகளை தந்து, நல்ல விதமாக உதவி செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் ரோட், கட்ட வேலைகளை செய்ய தனியாக என்ஜினியரிங் படித்துவிட்டு வரும் சில நபர்கள், கிராம மக்களோடு பழிஞ்சுவதில் சில முரண்பாடுகளை வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. கிராம மக்களின் பேரில் நல்லெண்ணம் உள்ளவர்களை அந்த மாதிரி வேலைகளுக்கு ஏற்படுத்தினால், இப்பொழுது காணப்படும் குறையையும் நீக்கி விடலாம்.

17th March 1955] [Sri A. Senapathi Gounder]

“இப்போது பல இடங்களில் புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு யாரை உபாத்தியாயராக போடுவது, யார் பேரேடுவது, எந்த இடத்திலிருந்து உபாத்தியாயர் வருவார் என்பதுகூட தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உடனடியாக உபாத்தியாயர்களைப்போட ஏற்பாடு செய்யவும், உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கும் உரிமையையும் சமுதாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். ஏனென்றால், ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக்கு ஏற்கனவேயே பல பெரிய பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த பொறுப்புக்களுடன், புதியதாக அபிவிருத்தி திட்டம் தடை பெறுகிற இடங்களிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபாத்தியாயர்களை உடனடியாக நியமிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்க முடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகவே, கல்வி வளர்ச்சியை முன்னிட்டு இந்த புதிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபாத்தியாயர்களை நியமிக்கும் பொறுப்பை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த கட்டடங்கள், ரோடுகள் போடுவதற்கு Estimate போடுவது என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகையால் காலதாமதமும் ஆகின்றது. சீக்கிரத்தில் அந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்கக்கூடிய லாயக்கில்லாமலும் இருக்கிறது. இதைத் திருத்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் நமது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளை எல்லாம், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் கவனித்து, கண்காணித்து வருகிறார்கள். குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், உடனடியாக நிவர்த்தி செய்கிறார்கள் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மேலும் இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் நல்ல விதமாக நடத்தி, மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்குத்தக்க அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தற்சமயம் என்னுடைய பிரதேசத்தில் நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் எங்கள் பிரதேசம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதுபோல எந்தெந்த இடங்களில் நல்ல சேவை மனப்பான்மையுடைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களெல்லாம் நல்ல விதமாக முன்னேற்றம் அடைகிறது. மற்றும் சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்த இலாகாவுக்கு தனிப்பட்ட சதந்திரம் இல்லாமலிருக்கிறது. ஏதாவது வேண்டுமென்றால், கலெக்டர் அவர்களையும், மற்றும் பல இலாகா தலைவர்களையும் கேட்டுத்தான் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில், மற்ற அதிகாரிகளும் இந்த அபிவிருத்தி விஷயத்தில் ரொம்ப சிரத்தை யெடுத்து அதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அபிவிருத்தி வேலையென்றால், அந்தப் பேப்பரை முதலில் அனுப்பிவைக்கும்படியான மனப்பான்மை அந்த அதிகாரிகளுக்கும் இருந்தால் வேலைகள் சீக்கிரம் முடியும். இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஏற்படுத்திய பிறகு, ஏகதேசமாக எங்கள் தாலுகா பூராவும் அனேக இடங்களில் பல ரோடுகள் போடப்பட்டு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் திட்ட காலத்திற்கு பிறகு யாருடைய பராமரிப்பில் இருக்க வேண்டுமென்பது முடிவு கட்டப்பட வேண்டும். திட்ட காலம் ஒரு வருஷமாக இருக்கலாம் அல்லது இரண்டு வருஷங்களாக இருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு, இந்த ஆஸ்பத்திரிகளை யார் நடத்துவது, ஜில்லா போர்டு, கவர்மெண்டா என்பது தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். கவர்மெண்டு எடுத்து நடத்தினால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“மேலும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அவர்களை கிராமத்திற்குப் போகச் சொன்னால், எங்களுக்கு அங்கு போதிய வருமானம் வருவதில்லை, எங்கள் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய கல்வி வசதி கிடையாது என்பது போன்ற குறைகளை சொல்லிக் கொண்டு, வராமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் கிராமங்களுக்கு போய் சேவை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு, சர்க்கார் சம்பளத்தை அதிகப் படியாகக் கொடுத்து அவர்களை கிராமத்திற்கு வரும்படியாக செய்ய வேண்டும். மேலும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டருக்கு சிறிது நேரத்திற்குத் தான் வேலையிருக்கும். ஆகையால் மற்ற காலத்திற்கு, அவர்களுக்கு

[Sri A. Senapathi Gounder]

[17th March 1955]

ஒரு கார் அல்லது ஜீப் போன்றவற்றைக் கொடுத்து சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் சென்று வைத்தியம் செய்து வரும்படியான வசதியை, இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் செய்து தரக் கோருகிறேன். தாராபுரம் தாலுகாவில் மிகவும் பஞ்ச பிரதேசமாக யிருக்கிற இரண்டு பிரிக்காக்கள்தான் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தில் இருக்கிறதே தவிர மேலும் நான்கு பிரிக்காக்கள் சேர்க்கப்பட வில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பிரிக்காக்களையும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தில் சேர்த்து அந்தப் பஞ்ச பிரதேசங்களுக்கும் இந்த சேவை பயன்படும்படியாக செய்ய கோருகிறேன். மேலும் அமராவதி நீர்பாசனத்தில் பலன் அடையக்கூடிய பிரதேசங்களை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, உடுமலைபேட்டை, தாராபுரம் தாலுகாக்களையும் அதில் சேர்த்து பலன் அளிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை காட்டுவதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-59
a.m.

*SRI B. K. NALLASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் எங்கள் தாலுகாவில் ஆறு கிராமங்கள்தான் நன்மை அடைந்திருக்கின்றன. இந்த மூன்று வருஷங்களில் இந்த வருஷம்தான் உறுப்படியான சில வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் எந்த வேலையைச் செய்வது என்று முடிவு செய்திருந்தாலும் டில்லியிலிருந்து அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான் அந்த வேலைகளைச் செய்ய செய்ய அனுமதி நிலைமையில் இருக்கிறோம். சமுதாய திட்ட அமுல் நடப்பதில் அப்படியப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஒரு சிறிய காரியம் செய்ய வேண்டும் என்றாலும் கூட ஒரு வருஷமாகிறது அனுமதி கிடைப்பதற்கு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதனால் அடிப்படையில் இருக்கும் இந்த சிக்கலை நீக்குவது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

“நம்முடைய தேசம் பூராவும் அடிப்படையில் வைத்துக்கொள்வதை விட பரவலான முறையில், ராஜ்ய சர்க்கார் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய விதிகளை நிர்ணயித்துக்கொள்ள நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டால் வேலை துரிதமாக நடைபெறும்.

“மற்றும் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுதற்குக் காரணம் ரோடுகளைப் போடுவதென்றாலும் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதென்றாலும் துரிதமாகபூமியையோ அல்லது அதற்கு வேண்டிய நிலத்தையோ சில மாகங்கள் சலபமாக விருவதில்லை. அதனால் ரொம்ப வேலைகளும் இன்னும் சில சமயங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதும் தடைபட்டு விடுகின்றன. இதற்கெல்லாம் தனியாக ஒரு சட்டம் இருந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அவசர நிமித்தம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு சில அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தது. அது இப்பொழுது இல்லை. இம்மாதிரி கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் அவசரமாக சில ரோடுகளைப் போடுவதற்கும் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதற்கும் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள கூடிய அதிகாரம் கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் அதிகாரிகளுக்கு இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். அப்படி இருந்தால் வேலைகள் கொஞ்சம் சீக்கிரமாக நடக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“இந்த கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் மான்யத்தில் சென்ற வருஷம் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக நாலு லட்சத்தி அறுபத்தி நாலாயிரத்தி சொச்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது. பின்னால் லட்சத்தி சொச்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் ஐந்து லட்சத்தி முப்பத்திரண்டு ஆயிரம் சொச்சம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் திட்டம் தயாராக இருக்கிறதா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திட்டம் பிற்போக்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தட்டாரபாளையம் என்ற ஊரில் தட்டார்கள் வசிக்கக்கூடிய இடங்களில் சில கொல்லர் பட்டரைகளில், பழைய காலத்தில் விவசாயக் கருவிகளை எப்படி தயாரித்து வந்தார்களோ அப்படியே தான் இப்பொழுதும் தயாரித்து வருகிறார்கள். அதை அபி

17th March 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

விருத்தி செய்வதற்காக சில யோசனைகள் இருந்து வருகிறது. இதுவரையிலும் எந்த விதமான உறுப்படியான காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. அது மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் விவசாயிகளுக்கு உப வருவாய் வரக் கூடிய பல திட்டங்களை இந்தப் பிரதேசங்களில் எடுத்துச் செய்யலாம். அப்படி எடுத்துச் செய்யும்போது கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் முதலில் எடுத்துச் செய்வதற்கு புனராலோசனை செய்து நடத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. தேனீ வளர்ப்பு முதலியவைகளை பரவலாகச் செய்தால் ஒவ்வொரு சிறிய விவசாயிக்கும் வருஷம் ரூ. 20-க்கு மேல் உப வருமானம் கிடைக்கும். இது விஷயத்தில் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இன்னும் கோழி வளர்ப்பு, வாத்துகள் வளர்ப்பது பன்றிகள் வளர்ப்பது முதலியவைகள் பல கிராமங்களில் பழைய முறையிலேயே நடந்துகொண்டுவருகின்றன. அதை நவீன முறையில் செய்வதற்கு உத்காம் அளித்தால் அதன் மூலம் நாம் டாலர்களைக்கூட சம்பாதிக்க முடியும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“அந்தப் பிரதேசங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை அமைக்கவில்லை. அந்தப் பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை அமைத்து ஒவ்வொரு ஊரிலும் டெவெலப்மெண்ட் ஆபீசர்களையும் நியமித்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். பஞ்சாயத்துகளிடம் வேலைகளை ஒப்படைத்துவிடலாம். அத்துடன் கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகிக்க நாம் பிரசாரம் செய்யலாம். அதன் மூலம் இந்தப் பிரதேசங்களில் மில்காம் எடுத்துவிடலாம். அதைப்பற்றி கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் கமிட்டி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இதை முதலில் பரிட்சார்த்தமாக கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் பிரதேசத்திலாவது செய்ய வேண்டும். கைக்குத்தல் அரிசி உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தால் கிராமங்களில் இன்னும் அதிகப்படியான சத்துள்ள உணவு கிடைக்கும். அதனால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஒழிவதற்கும் சாதகமாக இருக்கும்.

“நமது அரசாங்கம் முற்றிலும் கவனிக்காமல் இருக்கும் மற்றொரு தொழில் மண் பாண்ட தொழில். மத்திய அரசாங்கம் மண் பாண்ட தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் இது விஷயமாக எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைப் பார்த்தால் அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழில் நாகரிகத்திற்குச் சின்னமாக இருக்கும் தொழில். அது இப்பொழுது அழிந்து விடக்கூடிய நிலையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களில் மண் பாண்டங்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய மண் கிடைப்பது கிடையாது. விறகும் சரியாக கிடைப்பது இல்லை. அதனால் மண் பாண்டங்கள் செய்வதற்கு என்று தரிசு நிலங்களையும் அவர்களுக்கு மண் கிடைக்கக் கூடிய நிலங்களையும் ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியும் செய்ய வேண்டும். காடு களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் மண் பாண்டம் செய்கிறவர்களுக்கு காடுகளிலிருந்து விறகுகளை வெட்டிக் கொள்வதற்கும் அவர்களுக்கு தராளமாக பர்மிட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக கம்யூனிட்டி பிராஜெக்ட் எரியாக்களில் மின்சாரம் முக்கியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப் பிரதேசங்களில் மின்சாரம் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். முழு வருஷத்திற்கும் மின்சாரம் கொடுத்துக் காரண்டிடி வாங்குவது போல் ஆறு மாதங்களுக்குக் கொடுத்தாலும் முழு வருஷ காரண்டியை வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப்பற்றி ஜனங்கள் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆறு மாதம் மின்சாரம் கொடுக்கும்போது மினிமம் காரண்டியும் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் வாங்க வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கோரிக்கை. அதை சமுதாய அபிவிருத்தி திட்ட மந்திரி கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [17th March 1955]

“ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகிற விஷயத்திலும் பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. இதில் ரொம்ப கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் பிறருடைய பூமியில் குடியிருந்து வருவதால் அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் எரியாவிலும் வீடு கட்டுவதற்கு யாராவது ஜாமீன் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கப்படும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் சொல்லுவதாக தெரியவருகிறது. அப்படிச் சொல்லுவதால் பணக்காரர்களிடத்திலும் நிலச்சுவான்தார்களிடத்திலும் ஹரிஜனங்களை அடிமைப்படுத்துவதாகத்தான் முடியும். ஆகையால் இந்த முறையை எடுத்துவிட்டு ஹரிஜனங்களை நம்பி வீடுகளையே ஜாமீனாக வைத்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான சிக்கல்களையெல்லாம் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. உழைப்பை கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் எரியாவில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல இடங்களில் அப்படி பயன்படுவதாக இல்லை. காரணம் அங்கு வேண்டிய பிரசாரம் இல்லை. அந்த வேலைகளையெல்லாம் கண்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டு அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணத்தையே வைத்துக்கொண்டு பல வேலைகள் செய்வதில் சரி செய்து விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் மக்கள் உத்சாகமாக இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு பிரசாரர்களை நியமிக்கவேண்டும். அதனால் இது விஷயமாக தேவையான பிரசாரர்களை நியமிக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

“இந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களைக்கூட Basic ஸ்கூல்களாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டம், மற்ற தேசிய திட்டங்கள் எல்லாம் மிக நன்றாக அமுல் செய்யும்போது, இந்த Basic ஸ்கூல்களையும் அந்தப் பிரதேசங்களுக்கே மாற்றினால், அத்திட்டங்களுக்கு ஒத்தாசையாகவும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். ஆகையால், இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் முக்கிய கவனஞ்செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று இந்த திட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்கு முதலில் அட்வான்ஸ் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். எங்கள் பிரதேசத்தில் சில ஊர்கள் இருக்கின்றன, அங்கு உழைக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர முன் பணம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் இல்லை. அந்தமாதிரி இடங்களுக்கெல்லாம், நேரடியாக கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் அதிகாரிகளின் மூலமாக, அத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முதலில் பணம் செலவு செய்து, அதன்பின், கிராம மக்களிடமிருந்து உழைப்பைப் பெற்று, அதற்காக சரி செய்து கொள்ள வகை செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கும் முறையில் அந்த மாதிரி சௌகரியங்கள் இல்லாமலிருக்கிறது.”

10-10
a.m.

* SRI A. K. SUBBIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் சம்பந்தமாக சில யோசனைகளை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், அமுல் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. என்றாலும், குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் சீர்காழி, மாயூரம், கும்பகோணம், பாபநாசம் இந்நான்கு தாலுகாக்களிலும் அமுல் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. மற்ற பின்தங்கிய, பிற்போக்கான தாலுகாக்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அந்த தாலுகாக்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்கள் மிக பின்தங்கிய தாலுகாக்கள். அடுத்தபடியாக திருத்துரைப்பூண்டி தாலுகாவில் Block டெவலப்மெண்ட் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த மாதிரி அமுலாக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஏழைகள் வசிக்கும் கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களில், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அதிக கஷ்டம் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அத்திட்டத்திற்காக அங்கிருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் 25 சத விதிகம் செலவைக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும், அக்கிராம பஞ்சாயத்து போர்டோ அல்லது ஜில்லா போர்டோ அதற்காக செலவாகும் பணத்தில் 25 சத விதிகம்

17th March 1955]

[Sri A. K. Subbiah]

கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா போர்டு இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. எங்கள் ஜில்லா போர்டை எடுத்துக் கொண்டால் அப் போர்டில் பணமில்லை என்று அதன் தலைவர் சொல்லிவிட்டார். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இந்த பணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய வருமான முள்ளதாக இல்லை. அங்கிருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் சர்க்கார் கேட்கும் 25 சத விசதம் பணத்தைக் கொடுக்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான, ஏழை மக்கள் வசிக்கும் கிராமங்களில் சர்க்கார் தங்களுடைய செலவிலேயே, இந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டம், Block அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்றவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு இத்திட்டத்தின் மூலம் வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் முயற்சியில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் இத்திட்டத்திற்காக ஒரு பகுதி பணத்தை கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியாத காரியமாகிவிடும். ஹரிஜனங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பண்ணை விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் உழைப்பினால் 25 சத விசதம் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதைச் செய்ய அவர்களால் முடியாது. பண்ணைக்காரர்கள் பண்ணை வேலை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களே தினமும் நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். பண்ணை வேலை செய்யவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு உணவுக்கு வழியில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் பண்ணை வேலை செய்வார்களா, அல்லது விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ரோடு வேலை, அல்லது குளம் வெட்டும் வேலையைச் செய்வார்களா என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தில் ஈடுபட்டால் பண்ணை வேலைக்கு வரவில்லை என்று பண்ணையிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்கள் அல்லது அவர்களுடைய ஊதியத்தைப் பிடித்து விடுவார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் பிரதேசங்களில் ஹரிஜன சேரிகளுக்கு செய்யக்கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகள் சகலவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்களும் அவ்வாறிருத்தித் திட்டக் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கிறோம். அந்தக் இந்த மாதிரியான யோசனைகளை நாங்கள் சொன்னால் கலெக்டர் சொல்லுகிறார்கள், 'சர்க்காருடைய சட்டப் பிரகாரம், 25 சத விசதம், அத்திட்டத்தின் செலவுக்காக, அந்தந்த பிரதேச மக்கள்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதால்தான், ஒன்றும் அவ்வித யோசனையை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது' என்கிறார். ஆகவே, அந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், இன்னும் ஏழை ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கும் சர்க்கார் செலவிலேயே இம்மாதிரியான அபிவிருத்தி திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில திட்டங்கள் அமுலாக்குவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அவைகளையும் துரிதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சில திட்டங்களை காண்ட்ராக்குக்கு விடுவதால் அதை சந்தேகிக்கும் நிலைமை வருகிறது. அந்தந்த பிரதேசங்களிலிருக்கும் மக்களிடமே, அவ்வேலைகளை ஒப்படைக்கவேண்டும். அவர்களிடமே அத்திட்டத்திற்கு வேண்டிய ரூபாய்களைக் கொடுத்து அவ்வேலையைச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். மேலே இருக்கும் அதிகாரிகள் அவைகளை கண் காணிக்கவேண்டும். அப்படிச் சிலலாமம், ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ய சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். அந்த ரூபாய்களை காண்ட்ராக்க்டரிடம் கொடுத்து அந்த குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கிணறு தோண்டவேண்டுமென்றால், 500 அல்லது 750 ரூபாய்க்குள்ளே, கிணறு தோண்ட முடியும். இந்தக் கிணற்றுக்காக சாங்ஷன் ஆகும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பணத்தில் காண்ட்ராக்க்டர்கள் சரி பாதிக்குமேல் கொள்ளை யடிக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கொள்ளையடிக்க வசதி செய்துகொள்ள, அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கிஞ்சம் கொடுத்து காண்ட்ராக்க்ட் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பிரதேச கமிட்டிகளிடமே இம்மாதிரி வேலைகளை ஒப்புவிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன். இதில் இன்னொரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பெரும்பாலான கிராமங்கள், மடாதிபதிகள், கோவில்காரர்கள்,

[Sri A. K. Subbiah]

[17th March 1955]

இவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்த பிரதேசங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் கிடையாது. ஜில்லா போர்டு, அங்கு எந்தவிதமான உதவியும் செய்வதில்லை. மடாதிபதிகள் கோவில்காரர்கள்தான் அந்த பிரதேசங்களுடைய அபிவிருத்திக்கு உதவிசெய்யவேண்டும். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் எந்த உதவியும் செய்வதில்லை. இம்மாதிரியான பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மைகளுக்கும் வழி இல்லாமலிருக்கிறது. இப்பிரதேசங்களை அரசாங்கம், தன் நேரிடையான அதிகாரத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது, அரசாங்கம் அம்மடாதிபதிகளையும், கோவில்காரர்களையும், நிர்ப்பந்தம் செய்து, அவ்விபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான பணத்தை வசூல் செய்து அப்பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை, உதவிகளைச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இத்திட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி ஆங்காங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு நல்ல விளம்பரம் செய்யப்படுவதில்லை. ஏதாவது ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றியிருந்தாலும் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு அத்திட்டத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிவதில்லை. அத்திட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரிவதற்காக தமிழில் அச்சடித்து ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் அதைப்பற்றி பிரசாரமும் செய்யப்படவேண்டும்.

“திருத்துறைப்பூண்டி-வேதாரண்யம் ரோடு போடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடில் பஸ்களும் போகின்றன. இந்த ரோடில் ஓரிடத்தில் இடையிலே, ஒரு பெரிய கால்வாய் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு பாலம் கட்ட ஒரு ஆண்டு காலமாக நாங்கள் சொல்லிவருகிறோம். அதைக் கட்ட இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. யாரோ ஒரு இன்ஜினீரைக் கேட்கவேண்டும், அவ்விஞ்ஜினீர் பார்வையிட்டு என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பாதை மிக மோசமான பாதை. மழை காலத்தில் இவ்வாய்க்காலில் பெரும் வெள்ளம் வருவதால், அந்தப் பாதையில் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை இந்த ஆண்டிலேயே கட்டி முடிப்பதற்கு திட்டம் கொண்டுவர, சம்பந்தப்பட்ட இன்ஜினீயருக்கு, சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-18
a.m.

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னைச் சிறிது நேரத்திற்கு முன் கனம் சபாநாயகர் பேச அழைத்த போது சபையில் நான் இல்லாமலிருந்ததற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன்.

“நமது மாகாணத்தில் இந்தத் திட்டம் மிகவும் விசேஷமான வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. அம்மாதிரியான விசேஷ வெற்றிக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அந்தத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கும் இலாகாவின் திறமை; அடுத்தாற்போல மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு. இந்த இரண்டு காரணங்களினால் தான் அந்தத் திட்டம் இந்த ராஜ்யத்தில் விசேஷ வெற்றியை அடைந்திருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிவிடலாம்.

“குறிப்பாக மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த உலகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கும் நுட்பமான விஷயங்களும் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை நிர்வகித்து வருவதே அந்தத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு முக்கியமான காரணம் என்று இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல அந்த இலாகாவின் டைரக்டராக இருக்கும் ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதி அவர்களும் கூட நல்ல அனுபவம் வாய்ந்தவர். மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் மிக்கவர். விடா உழைப்பும், முயற்சியும் உடையவர். அவர் இந்த இலாகாவின் டைரக்டராக இருப்பதும் ஒருபெரிய அனுசூலம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

17th March 1955] [Sri S. Thinakarasaamy Thevar]

“ எவ்வளவுக்கெவ்வளவு இந்த திட்டங்களுக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு இந்தத் திட்டங்கள் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்தேறும் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஒரு சில பிராந்தியங்களைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு விசேஷ ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மக்களின் ஒத்துழைப்புள்ள பிராந்தியங்களில் இந்தத் திட்டங்கள் விசேஷ வெற்றியும் பெற்றிருக்கின்றன.

“ இந்தத் திட்டத்தில் முக்கியமாக மூன்று பெரும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதாவது சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பதாக மூன்று வகையான அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

“ சமுதாய நலத்திட்டம் என்பது பெரும்பாலும் நீர்வளப்பமுள்ள பகுதிகளில் செய்யப்படுகின்றன. சமுதாய நலத்திட்டம் நடைப் பெற்று வரும் பிரதேசங்களிலுள்ளவர்கள் நல்ல பாசன வசதி உடையவர்கள்.

“ ஆனால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் பெரும்பாலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களில், மாணவாரிப் பிரதேசங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் பாசன வசதியற்றவர்கள். ஆகவே சமுதாய நலத்திட்டத்தைக் காட்டிலும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டியதே ரொம்பவும் நியாயமாகும். ஆனால் அப்படி நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை.

“ மாணவாரி, பஞ்சப் பிரதேசங்களில் அமுல் செய்யப்பட்டுவரும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள மக்கள் நிறைய தங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அதோடு அம்மாதிரியான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்போது, அந்தத் திட்டங்களுக்குச் செலவாகும் தொகையில் பாதியை அந்தந்தப் பிரதேச மக்களே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்கள் தேக உழைப்பைக் கொடுக்க தாராளமாக முன் வருகிறார்கள். ஆனால் பண உதவியை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இருந்தாலும் செலவாகும் மொத்த பணத்தில் சால் பங்கை அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலும் மக்கள் உழைப்பின் மூலம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், பாக்கியுள்ள முக்கால் பங்கை சர்க்காரே செலவழிக்க முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு மக்கள் உழைப்பின் மூலமாகப் பாதித் தொகையும், சர்க்கார் பாதித் தொகையும் கொடுக்கலாம் என்பதும் என் அபிப்பிராயம். ஆனால் சில பகுதிகளில் அங்காங்குள்ள கலெக்டர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு ஆகும் பாதிப் பணத்தை ரொக்கமாக மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், சர்க்கார் பாதிப் பணம் போட்டு செய்வார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்களாம். இது சரியல்ல. மக்களுடைய பாதிப் பங்கை தங்கள் சரீர உழைப்பின் மூலமாகக் கொடுக்க முன் வந்தாலும் அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே என் அபிப்பிராயம்.

“ அடுத்தாற்போல தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிராந்தியங்களில், அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக ஜில்லா அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி மாதம் ஒரு முறை கூட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமான கிராம முன்னேற்றத் திட்டங்களை எல்லாம் அந்தக் கூட்டத்தில் விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்ந்த ஜில்லா அதிகாரிகள் ஒன்று கூடி மாதாமாதம் பேசுகின்றார்கள் என்பது உண்மை. பேச்சுத்தான் அந்தக் கூட்டத்தில் அதிகமாகப் போய்விட்டதே தவிர தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களை எப்படி நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது என்கிற உருப்படியான யோசனைகள் எதுவும் அக்கூட்டம்

[Sri S. Thinakarasaamy Thevar] [17th March 1955]

களில் கவனிக்கப் படுவதில்லை யென்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம் ஒவ்வொரு இலாகா அதிகாரியும் தங்களுடைய இலாகாக்களின் நலனைப் பெரிதாகக் கருதுகின்றார்களே தவிர, இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைப் எதோ அடிஷனல் வேலையாக கருதி ஓய்வு நேரங்களில்தான் பார்ப்பது என்ற மனப்பான்மையோடு வேலை செய்து வருகிறார்கள். அந்த மாதிரியாக அவர்கள் நினைக்க சர்க்கார் விடக்கூடாது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டவேலையே, அவர்களையுடைய இலாகாவின் வேலையை விட முக்கியமான வேலையாகக் கருதவேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனையைப் போடுவது மிகவும் முக்கியமாகும்.

“மானாவரி பஞ்சப் பிரதேசங்களில் மின்சாரத்தை துரிதமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதோடு அந்த பிரதேசங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்போது விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை காண்பிப்பதும் அவசியமாகும். விவசாயப் பகுதிகளில் விவசாயத்திற்கென கொடுக்கப்படும் மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டம் எங்கெங்கு அமுலாக்கப்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் அந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் சிக்கனமான முறையில் அதாவது Special guarantee திட்டத்தில் விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை அமுல் நடத்தாமல் Tariff guarantee திட்டத்தில்தான் விஸ்தரிப்பு முறை அமுலாக்கப்படவேண்டும். இல்லையெல் விவசாயிகள் அதன் மூலம் ஏற்படும் பெரும் துடைபளுவை தாங்கமுடியாது. 5 குதிரை பவருடைய மின்சார மோட்டார் ஒன்றுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 மேல் போகாத வரவு இருந்தால்தான் விவசாயிக்கு கட்டுபடியாகும். இல்லையெல் விவசாயிக்கு நஷ்டம் தான் ஏற்படும். குறிப்பாக ஒரு ஹார்ஸ் பவர் சபீன் செய்வதாக இருந்தால் காரண்டித் தொகை 50 ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து ஹார்ஸ் பவராக இருந்தால் காரண்டித் தொகை 200 ரூபாய் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயியுடைய வருமானம் 200 ரூபாய் இருக்காது. அவர் 200 ரூபாய் காரண்டித் தொகையைக் கட்டி விட்டால் பின்னர் அவரால் என்ன செய்ய முடியும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் சலுகை காண்பிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பாக லாரிப் (Tariff scheme) காரண்டியாக ஆக்கிவிட்டால் விவசாயி அதிக துடை கட்டவேண்டிய வராது. உதாரணமாக 20 கிணற்றுக்கு மின்சாரம் சபீன் செய்வதன் மூலம் திட்டம் Special guarantee-யில் இருந்தால் அதை 40 கிணறுகளுக்கு விஸ்தரிப்பதின் மூலம் Tariff guarantee ஆக்கிவிடலாம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக திருமங்கலம் தாலுகாவில் தான் இந்த திட்டமே ஆதியில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் விசேஷ ஒத்துழைப்பை அளித்தார்கள். பணத்தாலும், தேகத்தாலும் தங்கள் ஒத்துழைப்பை அளிக்க அந்தப் பிரதேச மக்கள் மிக ஆர்வத்துடன் முன் வந்திருக்கிறார்கள். கல்லுப்பட்டி, வேளாம்பூர் ஆகியவை பல உட்கடையுள்ள கிராமம். அங்கெல்லாம் மின்சார வசதியே கிடையாது. உடனடியாக அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்திலேயே பெரியாறு மின்சாரத் திட்டம் (Hydro-electric scheme) மிக முக்கியமான திட்டமாகும். மதுரை ஜில்லாவிலே உண்மையிலேயே அது நல்ல திட்டமாகும். இதை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். விசேஷ முயற்சியோடு இந்தத் திட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால், நடைமுறையில் ‘பிரேக்’ இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. சர்க்கார் என்ன தான் ஆர்வமாக இருந்தாலும் வேலை என்னவோ துரிதமாக நடைபெறாமலிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. முற்போக்கான முறையில் காரியங்கள் நடைபெறாமலிருப்பதற்குக் காரணம் Departmental delay என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இந்த இலாகாவில் பழைய ஆட்களுக்கு வருஷா வருஷம்

[Sri M. Narayanan Nambiar] [17th March 1955]

കുത്തിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ വളരെ അകലെ കിടക്കുന്ന സുജ്ഞാ ഗ്ലോഷമായി നീലേശ്വരത്തെ കൂട്ടിയിണക്കിയിരിക്കുന്നു. തുകൊണ്ടു ദേശീയവികസനപദ്ധതിയിന്മേലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തും പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ല. കാസർഗോഡ്, മോസ് ട്രസ്റ്റ് ഫക്ടറുകളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി നീലേശ്വരത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ഗ്ലോഷ് അനുവദിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള തടസ്സമെന്താണെന്ന് മന്ത്രിയ്ക്കായി പ്രയത്നമായിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും ഞാൻ ഈ പ്രശ്നം ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ദേശീയ വികസനപദ്ധതികളുടെ ചാർജ്ജ് വഹിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷിമന്ത്രി കാസർഗോട്ട് വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നാട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തോടു നിവേദനങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. നീലേശ്വരവും കാസർഗോട്ടും മോസ് ട്രസ്റ്റും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒരു പ്രത്യേക ഗ്ലോഷ് അനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതായി മന്ത്രിയ്ക്കായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ പുതിയ ഗ്ലോഷുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് പരിഗണിക്കുമെന്നു നാട്ടുകാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അതുണ്ടായില്ല. അതിനു പകരം കണ്ടാപ്പൂർ താലൂക്കിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എല്ലാ വിധത്തിലും വളരെ പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന മോസ് ട്രസ്റ്റ് താലൂക്കിനെയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനെയും ഗവണ്മെന്റ് ഇങ്ങനെ അപഗണിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്. അടുത്തുതന്നെ കറു പുതിയ ഗ്ലോഷുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ആ അവസരത്തിലേക്കിലും ഈ സ്ഥലങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി നീലേശ്വരത്തോടു ഒരു പ്രത്യേക ഗ്ലോഷ് അനുവദിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ആ പ്രതീക്ഷ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി നിറവേറുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ചില കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്ന് പ്രോത്സാഹനമില്ലാത്തതുനിമിത്തം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ പ്രദേശത്തേക്ക് ദേശീയവികസനപദ്ധതി വ്യാപിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ച് അവയ്ക്കു ഒരു നവജീവൻ നൽകാൻ സാധിക്കും. മൺപാത്രനിർമ്മാണവ്യവസായം, ഇരിയപ്പുവസായം, കാട്ടുവ്യവസായം മുതലായി പല കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്നു വളരെ മന്ദീഭവിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റിനെന്നു ഇവയ്ക്കു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും കിട്ടുന്നില്ല. കൂടാതെ വളരെയധികം തോട്ടകളും ചാലുകളുമുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണിത്. അത്യാവശ്യമുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും പാലങ്ങളിലുണ്ടാത്തതുനിമിത്തം ഗതാഗതത്തിന് വളരെ അസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. കൂടാതെ കുട്ടികൾക്കു സ്കൂളിൽ പോകാൻപോലും കഴിയാത്തവരേണ്ട. ദേശീയവികസനപദ്ധതിയിൽ ഈ സ്ഥലത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ അത്യാവശ്യമായ പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കും. നാട്ടിന് ആകപ്പാടെ വലിയ പുരോഗതിയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു അക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് അനുതാപപൂർവ്വം പരിഗണിക്കണമെന്നു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് വകുപ്പുകളുടെ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവകുപ്പ് പറയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവിന്റെ പകുതി നാട്ടുകാർ വഹിക്കണമെന്നാണ് വച്ചിരിക്കുന്നത്. പഞ്ചായത്തു ബോഡികളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണെങ്കിൽ നാലിലൊന്ന് പഞ്ചായത്തുകളും നാലിലൊന്നു ജനങ്ങളും വഹിക്കണം. ഇന്ന് സാമ്പത്തികത്തകുപ്പുകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ അവരുടെ വിഹിതം പണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണ്. തന്റെ വളരെ അത്യാവശ്യമുള്ള പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുന്നില്ല. തെക്കൻ കണ്ണൂർകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ ലോക്കൽ ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സ്റ്റീമിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി പല സ്റ്റീമുകളും ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അടുത്തകാലത്തുമാത്രമാണ് ചിലതെല്ലാം നടപ്പിൽവരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പദ്ധതികളുടെ എണ്ണിമേറു താമസിച്ച് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു പതി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ധീരമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ജനപരിഷ്കാരമൊക്കെയാണ്. മാപ്പ് മാസത്തിനകം ആ പണികൾ പൂർത്തിയാക്കാനെന്നു ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള തുകകൾ ചിലവായാണോ സാധ്യമല്ലാത്ത മട്ടിലാണ് പണികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ബഡ്ജറ്റിലുള്ള തുക ഏകദേശം ലാപ്സായിപ്പോകാനാണ് വരികാണുന്നത്. അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇക്കാര്യം മിച്ചമുള്ള സംഖ്യകൾ അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്ക് മാറിവയ്ക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ഏർപ്പാട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

[Sri S. R. Arumugam]

[17th March 1955]

“ அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களுடைய ஜில்லாக்களைப்பற்றி பேசும் போது, தங்களுடைய ஜில்லாக்களில் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே, பாதித் தொகை கொடுக்கமுடியாமலிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவாகிய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 40 ஆலைகள் இருக்கின்றன. சிமிட்டி உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. இத்தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சுமார் 75 ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல் இருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கிராமப்பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள். மாதம் சராசரி ஐந்து நாட்களுக்காவது அவர்களுக்கு விடுமுறை கிடைக்கலாம். மாதத்தில் ஐந்து நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள் இருந்தாலும் அதில் ஒரு நாளாவது கிராம அபிவிருத்தியில் அவர்கள் செலவிடுவார்களானால் கிராமம் முன்னேற்றமடையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஜனங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக்கூடிய பணத்திற்குப் பதிலாக உழைப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று திட்டம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் கிராம அபிவிருத்தியில் மாதத்திற்கு ஒரு நாளாவது ஈடுபடுவார்களானால் தொழிலாளர் உலகத்திற்கும் நல்லது, பொதுஜனங்களுக்கும் நல்லது, சர்க்காருக்கும் நல்லது. நான் இங்கிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்களெல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன் : இனிமேலாவது தங்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளிலுள்ள தொழிலாளர் நண்பர்களை மாதம் ஒரு நாள் கிராம சேவையில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கான முயற்சியை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ சமூக நலத்திட்டம் குறிப்பிட்ட டெவலப்மெண்ட் பிளாக்குகளில் வேலை செய்து வருகின்றது. சமுதாய நலத் திட்டத்தில் ஒரு கிராமம் தன்னுடைய சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளுவதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஆங்காங்கு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்ட டெவலப்மெண்ட் பிளாக்கில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். அந்த பிளாக்குகளைப்போல் இன்னும் அதிக இடங்களில் பரவவேண்டுமென்று எங்கள் ஜில்லாவில் அனேக கிராமத்தவர்கள் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டம் இப்பொழுது நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகின்றது. குறிப்பாக புஞ்சைப் பிரதேசத்திற்கு நன்மை அளித்திருக்கிறது. பல்லடம் தாலுகா தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் மோசமான நிலைமையில் இருந்தது. ஆனால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் பல்லடம் தாலுகாவைச் சேர்த்துக்கொண்டதற்குப் பின்னால் பழைய மோசமான நிலைமை மாறி புத்துணர்ச்சி பெற்று நல்ல நிலைமைக்கு இப்பொழுது திரும்பியிருக்கிறதென்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்றனவோ அந்தந்த பிரதேசங்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றன. மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களின் கீழ் வராத பிரதேசங்களும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமும் கிராம அபிவிருத்திக்கு மகத்தான சேவை செய்திருக்கிறதென்றால் அது மிகையாகாது. எங்களுடைய தாலுகாவில் ரோடு வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கின்றன ; ஆஸ்பத்திரி வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கின்றன ; பள்ளிக்கூடம் இல்லாத கிராமங்களும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அம்மாதிரி கிராமங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அபிவிருத்தி அடையும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதென்பதை தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். நம்முடைய சர்க்கார் கிராம அபிவிருத்திக்காக எவ்வளவு அதிகமான ஊக்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ அதே மாதிரி எங்கள் ஜில்லா கலெக்டராக இருக்கும் ஸ்ரீ நம்பியார் அவர்கள் சர்க்காரின் திட்டங்களை எங்கள் ஜில்லாவில் நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியை நாங்கள் இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று, அந்தந்த கிராமத்திற்குத்

17th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

தேவையான காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார். அந்தந்தக் கிராமத் தேவையை அப்போதைக்கப்போது அவருக்கு எழுதியனுப்புமாறு கேட்டு, அவைகளை உடனுக்குடன் கவனிப்பதாகவும் சொல்லிவருக்கிறார். கிராமங்களிலிருந்து எழுதி வந்தவுடனே அவைகளை உடனே கவனித்து, அந்த ஸ்தலத்திற்கு நேரில் சென்று அந்தக் கிராமத்திற்குத் தேவையானதை உண்டியாகச் செய்து வருகிறார். ஆகையால் அவர்களுடைய சேவையை நான் இந்தச் சமயத்தில் பாராட்டுவது என்னுடைய கடமையென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, Community Project திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில், மாணவர்களையும் அந்த வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவது மிகவும் அவசியமானது. மாணவர்கள் தங்கள் படிப்பு காலம் முடிந்த பிறகு, சும்மா வேலையில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போகிறது. காலேஜ் படிப்பு படித்த மாணவர்களுக்கு தகப்பனை கண்டால் பிடிக்காத நிலையிலிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நமது கல்லியின் தரம் அம்மாதிரி இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்களுக்கு தேசிய மனப்பான்மை ஏற்படுவதுடன், பொது மக்களுடன் பழக சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இப்போது சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்தல் நடைபெறுகிறது. அப்படி தேர்ந்து எடுக்கப்படும் நபர்களுக்கு, Community Project, National Extension Service Scheme இவைகள் இருக்கக் கூடிய ஸ்தலங்களில் குறைந்தது. ஆறு மாத காலம் வேலை செய்த பிறகு தான் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் என்ற நிபந்தனை போடுவது அவசியமாகும். சர்க்கார் இதை கவனித்து, அம்மாதிரி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக எங்களுடைய தாராபுரம் தாலுகாவில் பல்லடத்தில், பூமியிலிருந்து பலவித நல்ல கற்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளை எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்துவது என்று யாருக்கும் தெரியாமலிருக்கிறது. ஏதோ சில சமயங்களில் வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். ராத்தல் கணக்கில் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்த கற்களின் மதிப்பு எவ்வளவு யிருக்குமென்று ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் நடைபெறுகிற எங்களுடைய தாலுகாவில், சர்க்கார் இந்த கற்கள் சம்பந்தமான ஒரு Pilot Scheme-ஐ ஏற்படுத்தி, இந்த விலை உயர்ந்த கற்களை சேகரித்து, ஆராய்ச்சி செய்து கூட்டுறவு முறையில் processing செய்ய முயற்சி எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் பஞ்ச பிரதேசங்களுக்கு அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்கள் தாலுகாவில் உள்ள இந்த மாதிரி பஞ்ச பிரதேசங்களில் ஏரிகளும், குட்டைகளும், குளங்களும் மிகச் சிறிய அளவில் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போடுகின்றோம். அப்படிப் போடுமப்போது, அந்த திட்டத்திற்கு ஏதாவது ஒரு ஆட்சேபணை இருந்தால் கூட, திட்டத்தை கைவிட்டு விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக நாலு வருஷங்களாக ஒரு திட்டம் கைவிடப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. பல்லடம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் திட்டம் போடப்பட்டு கைவிடப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது, இதுபற்றி விவசாய மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். யாரோ ஒருவர் ஆட்சேபணை செய்தால் திட்டத்தை கைவிடுவது சரியல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். கனம் மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து இதை நேரிடையாக கவனித்து, அந்த திட்டத்தை பூர்த்தியடையச் செய்ய ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் Community Project திட்டம் இருக்கக் கூடிய area-க்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதோ நன்மையிருப்பதாக தெரிகிறதே தவிர, குறிப்பாக யாதொரு நன்மையுமில்லை. ஹரிஜன சமூகம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றால் ஹரிஜனப் பெண்கள்

[Sri S. R. Arumugam]

[17th March 1955]

அதிகமாக படிக்க வேண்டும். இந்த Community Project திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகள் இருக்கக்கூடிய area-க்களில் மாதர் நல இலாகா என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சாயந்திர வேளையில் ஹரிஜனப் பெண்களுக்கு படிப்பு சொல்லி கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன பெண்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சரியாக வருவதில்லை என்று பொதுவாக புகார் சொல்லப்படுகிறது. ஹரிஜன மக்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வருமாறு ஏதாவது ஒரு தூண்டுதலான காரியம் இருந்தால்தான் வந்து படிப்பார்கள். அதற்காக நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரும் ஹரிஜனப் பெண்களுக்கு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஒரு புடவையும், ஆண்களுக்கு ஒரு வேஷ்டியும் குழந்தைகளுக்கு ஒரு trouser-ம் சட்டையும் கொடுத்தால், இன்னும் அதிகமாக ஹரிஜன மக்கள் படிப்பதற்கு முன் வருவார்கள். எனக்குத் தெரிந்த ஊர்களில் இந்த மாதிரி பரிசுகள் கொடுப்பதால், ஹரிஜன மக்கள் அதிகமாக அங்கு படிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் National Extension Service திட்டம் நடக்கக்கூடிய இடங்களிலாவது இந்த யோசனையை அமுல் நடத்து மாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு கண்டிப்பாக மின்சார வசதி உடனடியாக கொடுக்கவேண்டும். அதற்கும் ஐந்து வருஷ திட்டம் என்று போடுவதில் பிரயோஜனமில்லை. இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்கள் எல்லாம் மாதிரி பிளாக்குகளாக அமைய வேண்டும். எல்லா விதத்திலும் அவை சய தேவையை அடைய வேண்டும். தவிரவும் இப்போது இருக்கக்கூடிய Current charge குறைக்கப்படவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது. அதையும் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-50
a.m.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“எல்லா வையுதி ஸ்பீக்கர், ஸர், பினோக்ஸ் நிக்கன் ப்ரேசேஸைத் அடீயூலிஷ்டென்குரினுவேண்டி கஜ்யூனரிப் ப்ரேசேசுக், டேஸீயவிகஸநபவநிகக் டுநலாயப ப்ரயோஜனஷெசுநனெனெஜ் நிரா் ஸம்ஸயலிஷ். அவ நாதிநெர் நரஜ்யூ் ஸ்வப்யப்யாஸ். பகை ஹு பஃய நிகஷெக் ப்ரவ்ணிஸப்யலயணிக் டை மாஹ் சூதியேநிக். ‘காந் பள நநிநெர் புஃய ஸ்ரெளணநிநெர் நெய் கசிஹ்’ ஹு பரணந்நிநியாஸ் ஹுநை கஜ்யூனரிப் ப்ரேசேசுக்ஷிபை ப்ரவ்ணம். பாலகாஷ் ப்ரேசேசுக்ஷிபை உதாஹநாயெஹ்ஷெகாஷ் டுநரஷ் காலுஷ்ட் ஸ்ரெய் டுஷிகாநிகா. ரோயு வெதநநிநா, வஃசுதிகக் நிக்ஷிணநிநம். ஹெஸ்ட்ரக் விஃயாந்மிகஷை உபயோஸிக் பநிபுஷ். விஃயாந்மிகஷை ஸேவந் ஷெய்யுபந் பரி ஸீலிபிக்ஷாஸ் ஹுஷெஷ் உஃரேசெஹ்நிக் ஸபாஸ்தாஹ்நெ. பகை உஃரேசெய் ஹபஃபு ஹநிக் காணாஹ். 200 விஃயாந்மிகக் 20 பிவஸம் ஸாபிசெ க்யூயு ஷெய் ஹுய்யுக். க்யூய் ஷெபவநுவேண்டி சிவஸமோநிஸ் ஸ்ரெய் 2 க. பிந் ஷெபவாஃகாஷ். ஹு் நிகஃய் விஃயாந்மிகக்ஷ் ஷெகிணநிஷ், சிவஸம் ஷெ மனிக்ரீப் பீநமான் ஹப் ஜோலி ஷெய்யுஹ். ஹபஹ் சிவஸ ஸ்ரெய் 200 விஃயாந்மிகக்ஷ் க்யூய் ஷெபவநாயி 8,000 க. ஸ்ரெய்ஷ். கணகாஃய் கணரய் உஃபிக் குஷிப் ஹு ஸைபலிஷிகஷை வேளநெஹ்ஷெ கிஃத். ஷெ மனிக்ரீபிந் 2 க. பிந் ஷெபஃய் ஷெய் விஃயாந்மிகஷெகாஷ் ரோய் வெதி ஃகாநிநா பகரம் ஸைபலிஷிகஷெகாஷ் ஷெய்நிஹ்ஷெகிந் ஸநிநெர் ஸ்ரெய் ரஃதீயோ பணிக்ரீயோ ஜோலி நகஸாந் ஸாய்ஃகாஷிந். ஹுஸா க்யூயிநெர் ஸம்ஸநியாஸ். ஹுஸாநிபி பவ க்யூயுஷெ ப்ரவ்ணிஹ்ஷெ. ஹெநாஸ ஸம்ஸநி கஃபிண கௌபணிக் குஃயி ஷிபுஷ்ஷெந்நிக்நிந் 10 பகம் ஸெஸ்வேநிய நஃபிசிஹ்ஷெஷெந் பாயுந். கஜ்யூனரிப் ப்ரேசேசுக்ஷெ 10 பகம் ஸெஸ்வேநிய நஃபிசிஹ்ஷெஷெந் ஸவகாஸஷெசுந். ஷெஷ்ஷெ 20 பகம் ஸெஸ்வேநிய கானேஷெஸாஸ். பகை பஹ் பகம் 20 ஸ்ரெய்ஷெ கானேஷெ. ஷாஃயி பஹ் பகம் ஹபிசெ போயெநநியுநிஷ். ஸநிந்ஸேஷெமாஸ் குஃயி ஷிபுஷ்ஷெந்நெர் ப்ரவ்ணம் ஸாபிசெ ஹுஸாயுஹ்.”

17th March 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

“റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് 50 ശതമാനം ചെലവ് ജനങ്ങളുടെ സംഭാവനയാണെന്നാണ് വയ്ക്കുന്നത്. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്താണെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാവും. ഗവണ്മെന്റ് ചെലവാക്കുന്ന പണംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് റോഡു പണി നടത്തുന്നതെന്ന്. ജനങ്ങളുടെ സംഭാവന പിന്നെ എന്തിന്? ഇതിന്റെ കമ്മിറ്റിയിനെ ശരിയായ രീതിയിലല്ല പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളുമായി കൂടിയാലോചിച്ചുകൊണ്ടല്ല സ്റ്റീലുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നത്. ചെലവിന്റെ കണക്കുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ശരിയായി പരിശോധിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ അറിയുകയുണ്ടല്ല. അതൊരു രഹസ്യ സംഗതിയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പല ക്രിമിനലുകളും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ. മാത്രമല്ല ജനങ്ങളുടെ സഹകരണവും താല്പര്യവും ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഇത്തരം പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ, വിശേഷിച്ചും ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി അവ നടപ്പിലാക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജനങ്ങളുമായും ജനപ്രതിനിധികളുമായും കൂടിയാലോചിച്ചിട്ടുവേണം പദ്ധതികൾ അംഗീകരിക്കാൻ.

“വടക്കേ മലബാറിലെ ലോക്കൽ ഡവലപ്പ്മെന്റ് പദ്ധതികളുടേയും ദേശീയവികസനപദ്ധതികളുടേയും നടത്തിപ്പ് നോക്കിയാൽ പല തകരാറുകളും ക്രിമിനലുകളും നടക്കുന്നതായി കാണാൻ സാധിക്കും. അവയുടെ ധാരാളം റോഡുകൾ വെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും ആ റോഡുകൾ കേടപാടുകൾ സിന്ത് നന്നാക്കിയിട്ടില്ല എന്നൊരേപ്പോടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ആ റോഡുകളെല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യമായിപ്പോയിട്ടുള്ളത്. വളരെ കഴിച്ച് കയ്യാൽ നിർമ്മിച്ചു എന്നൊക്കെയുള്ള റിപ്പോർട്ട് വെറും ബോധശൂന്യ റിപ്പോർട്ടുകളാണ്. ഈ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പ് ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡുകൾ മുഖേനയും പഞ്ചായത്തുകളുടെ ഭിക്ഷകളിൽ അവ മുഖേനയും നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. മലബാറിലേക്ക് മാറിവെച്ചിരുന്ന 5 ലക്ഷം ഉറപ്പിക, സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് ചെലവാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല, അത് ലാപ്സാവാൻ പോവുകയാണ് എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞതായി എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന് ഇവിടെ പറഞ്ഞു. എത്രകൊണ്ടാണ് സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാതെ വന്നതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഗവണ്മെന്റ് ജനങ്ങളുമായും ജനപ്രതിനിധികളുമായും കൂടിയാലോചിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് തർക്കമന്ത സംഗതിയാണ്. താൽക്കാലികമാണ് ഈ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വവും. അവർക്ക് വേറെ വേണ്ടുമോളം ജോലിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പദ്ധതികളെല്ലാറ്റിനെയും ശരിയായി അന്വേഷിക്കാതെ നടക്കുന്ന പണികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ആ ഒരൊറ്റ കാരണമാണ് സ്റ്റീലുകൾ ഇല്ലാതെ വന്നതും പണം ലാപ്സാവാൻ പോകുന്നതും. അതുകൊണ്ട് പഞ്ചായത്തു ബോഡുകളുടേയും ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡുകളുടേയും ചുമതലയിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ നടത്തിച്ചാൽ ഇത് കൂടുതൽ നന്നായി നടത്താൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതേക്കുറിച്ച് കാര്യമായി ആലോചിക്കുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സ്റ്റീലുകൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു ഇനുള്ള കാലാവധിയും വർദ്ധിപ്പിക്കണം. അടുത്തുതന്നെ പതിനാല് ദേശീയവികസന ബ്ലോക്കുകൾ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളായി മാറ്റാൻ പോവുകയാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കൂടുതൽ പത്തുനൂറ്, മൂന്നുനൂറ്, കൂറുപറമ്പ്, മാടായി എന്നീ ബ്ലോക്കുകൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടാക്കി മാറ്റുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മൂന്നുനൂറ്, കൂറുപറമ്പ്, മാടായി, പത്തുനൂറ് മുതലായ ഫങ്ക്ടുകളിൽ ഇന്നുതന്നെ ദേശീയവികസനപദ്ധതി ഉണ്ട്. അത് കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടാക്കി മാറ്റണം. ഈ ഫങ്ക്ടുകൾ വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ്. അവയ്ക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥയായിട്ടാണ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഫങ്ക്ട് സമിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇൻസ്പെക്ടർ ഫങ്ക്ട് പത്തുനൂറ് ബ്ലോക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വ്യവസായങ്ങളൊന്നും ഇവിടങ്ങളിലില്ല. പറയത്തക്ക കിടപ്പുവസായങ്ങൾ പോലും അവിടെയില്ല. കൃഷിയും വളരെ മോശമാണ്. അതോ ആരോ മേനിയിൽ കൂടുതൽ അവിടെ വിളയുണ്ടാകുന്നില്ല. മറ്റ് ഏതു കാര്യം നോക്കിയാലും ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വളരെ പിന്നോക്കമാണ്. വൈദ്യുതസഹായത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളൊന്നും ആശുപത്രികളൊന്നും ഒന്നുമില്ല. എത്രയോ പ്രൈമറി സ്കൂളുകളും മിഡിൽ സ്കൂളുകളും ഇനിയും അവിടെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വളരെ വളരെ മോശമാണ്. റോഡുകൾ വളരെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. ഉള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കും.

[Sri K. Madhavan Nambiar] [17th March 1955]

கய்யமாண். உகாஹரணமாயி ஹகந் நியோஜகமஸ்யபணிக் உகவயூக்-காசேஷாஃ ஹனோந ரோஸுஷ். ஹ ரோஸு ஹருயோ காவமாயி உபயோகஞ்ஞமாயி கிசககயமாண். ஹகா ஸைவபக்ஷமெந்நிநேந்ரயம் தேஸீயவிகஸநபவஸநியுதேயம் ஹுவரையுஜ் ப்ரவஸ்தன்கொஷ். ஹந்நென வஹர ப்ரயாநமாய ஹ ரோஸு ரிபேக் கய்யுநாநிஹ் ஸாயிசுதிபி. கய்யுநிநி ப்ரோஜக்த். ஹந்நிசுமாந் ஹருஜ் ஹந்ந ரோஸுக். ஹநி உபயோகப்ரமகாஹ் ஸாயிககய்யஜ்.

“மேடிநஹ், ஹக்ஷகிநி விபூஷகரி ஹநுந காவம் உஹிகாஹ்ஸுதி வயு. ஹக்ஷகிநி ஸாவஸநிகமாயம். ஸாடிஹ்யமாயம் ஸாஹ்ஸாரிகமாயம் விபூஷாஸபரமாயம் கார்க்கிகமாயம், ப்ராவஸாயிகமாயம் வஹர பிநாநியிந் கிசகக ப்ரதேஸஜாஹ் ஹ ஹக்ஷக. ஹருகொஷ் ஹருஜ் கய்யுநிநி ப்ரோஜக்துமாயி ஹந்ந ஹக்ஷகிநி மேடிநஹ் ஹக்ஷகிநி உபக்ஷக்தேஸநமெந். ஹக்ஷகிநி பிநோகம் நிபிந் ஹ ப்ரதேஸஜை ஹந்நிசுபிபிபிஹ் கொஷ்வரணமெந். ஹந்நிசுபிபிபிஹ் கொஷ் ஹந்ந ப்ரஸாஹ். ஹவஸாநிபிபிஹ்.”

10-55 a.m. * SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் பொது ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் உபயோக கரமானது. சர்க்கார் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இப்போது சமீபத்தில் இப்படி திட்டங்களாக கொண்டு வந்திருப்பது கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். நீண்டகாலமாக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் இப்போது சமீபத்தில் துரிதமாக முன்னேற்றம் அடைகின்றன. சர்க்கார் இந்த தேயி, சமுதாய, ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 2,68,84,400 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவலை அன்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ரூபாய் 10, அல்லது 15 கோடி வரையில் செலவு செய்ய சர்க்கார் முன்வந்துள்ளதாக தெரிவித்தார்கள். இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் நிறைய கிராண்டு கொடுக்கிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் இதற்கு நிறைய கிராண்டு கொடுக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பினாலும் இந்த வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றில் மின்சார வசதி குடிதண்ணீர் வசதி, கல்வி, சுகாதாரம் வைத்திய உதவிகள் போன்ற, மக்களுக்கு இன்றியமையாத பல காரியங்கள் உள்ளன. ஆனால் நான் இந்த சமயத்தில் என்ன சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், ஹரிஜன சமூகமானது மிகவும் பிற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போய் இந்த மூன்று வகை திட்டங்களைக் கொண்டு, அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி எடுக்கும்போது முதலில் சேரிக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேரிகளுக்கு பல தேவைகள் இருக்கின்றன. அதாவது, பள்ளிக்கூடங்கள், மயானம், வழிபாதைகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய சர்க்கார் முதலில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பிறகு தான் கிராமத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வசதிகள் செய்யக்கூடாது என்றுநான் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை செய்துவிட்டு தான் கிராம மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“முக்கியமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 2,343 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் Labour School 176 இருக்கின்றன. இந்த திட்டங்களின் கீழே இந்த ஐந்தாண்டில், அதாவது 1946-லிருந்து 1950 வரைக்கும், 11 பள்ளிக்கூடங்கள் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கிணறுகள் 35 தான் தோண்டியிருக்கிறார்கள். மனைக்கட்டுகள் 162 தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதை பார்க்கும் போது மிக பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இந்த சமயத்திலாவது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாக சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, எந்த ஸ்தலத்திற்கு போனாலும், ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் செய்யவில்லை அல்லது கேட்டுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லாமல், அங்கு நேரில் ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் இருக்கின்றனவா, பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ச்சி

17th March 1955] [Sri A. S. Sahajanandam]

செய்து, அந்த செனகரியங்களை செய்து கொடுப்பது சர்க்காருடைய கடமையாகும். சர்க்கார்தான் அவர்களுக்கு **guardian** ஆக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சர்க்காரை கேட்க போதிய உணர்ச்சிகிடையாது. மேலும் சர்க்கார் **Community Project** வேலைகளுக்கு ஹரிஜனங்களிடமிருந்து பண உதவி எதிர்பார்க்க கூடாது. அவர்கள் பணம் கொடுக்க வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ தொழில் செய்து வயிறு பிழைக்கலாம் என்றுவந்தால், ஹரிஜனங்களுக்கு மிராசுதார்கள் தொந்திரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் ஹரிஜனச் சேரிகளுக்கு செய்யும் காரியங்களை எல்லாம் இலவசமாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI S. RADHAKRISHNAN** :—“ கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல் அல்லாமல் என்னுடைய தொகுதி தனி சிறப்புள்ளது. பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் விஷயமாக அங்கு நடக்க வேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி ஏற்கனவே சென்ற பட்ஜெட்டில் நான் பேசியபோது சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய பிரக்காவில் குறைகள் தனிப்பட்ட முறையில் இருக்கின்றன. அதனால் அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு மறுபடியும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 11-01 a.m.

“ பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகளைச் செய்யும்போது அந்த பிரக்காவின் அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் காடாம்புலியூர் என்ற ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. அது ஒரு வரண்ட காட்டுப் பிரதேசம். அங்கு 40 அல்லது 50 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அது ஒரு தனிப் பகுதி. அவைகள் ஆற்றின் தென் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆற்றின் வட பகுதியில் 10, 15 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் பன்றட்டி பிரக்கா அருகில் உள்ளது. அந்த வட பகுதி ஒரு முன்னேற்றமடைந்த பகுதி. அவைகளுக்கு ரோடு வசதி, மற்ற எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. அந்த வட பகுதியில் பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலை மூலமாக லெப்ரசி கிளினிக் ஒன்றும் மெட்ரனிட்டி செண்டர் ஒன்றும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். மற்றும் முக்கியமான பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடந்துகொண்டுவருகின்றன. இந்த பத்து பனிரெண்டு கிராமங்களுக்குத்தான் அந்த வேலைகள் எல்லாம் நடந்து வருகிறது. மற்ற 40 அல்லது 50 கிராமங்களுக்கு அப்படி நடப்பதாகவே இல்லை. உப்பகுதியில் சுமார் 20, 25 மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. போக்குவரத்து செய்வதாக இருந்தாலும் அது முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஆபீசர்களும் போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி போன வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். முக்கியமாக இதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகளை அந்த உப்பகுதிக்குக் கொண்டு போகாமல் வட பகுதியிலேயே செய்து கொண்டு வந்து தென் பகுதியில் செய்யாமல் இருந்தால் பிரக்கா அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்ததாகாது. உண்மையில் பிரக்கா டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் உண்மையிலேயே நடப்பதாகக் கருத முடியாது. ஏனென்றால் அந்த பிரக்காவிற்குப் போக வேண்டுமென்றால் அதற்கு தனியான பாலம் கிடையாது. அதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லிப் பணம் சாங்ஷனாகியும் இன்னும் பாலம் கட்டப்படவில்லை. அதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லியும் 4 அல்லது 5 வருஷங்களாக அந்தப் பாலம் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. மழையில் காரணமாக அடிக்கடி தண்ணீர் பெருக்கெடுப்பதால் வேலையில் தட்டு ஏற்படுகிறது. அந்த பிரதேசம் அந்தமான் தீவைப்போல் ஆகிவிடுகிறது. அந்த பகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு தடவை வந்திருக்கிறார். அவர் அங்கு வந்தபோதுகூட அந்த தென் பகுதிக்குப்போக முடியாமல் மற்ற சுற்றுப்பாதை வழியாக போயிருக்கிறார். சுமார் 50 மைல்கள் சுற்றிப் போவதாக இருக்கிறது. காடாம்புலியூருக்கு மற்ற வழியாக போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பாலம் போட

[Sri S. Radhakrishnan] [17th March 1955]

வேண்டும் என்று சாங்ஷன் ஆகி 4 அல்லது 5 வருஷங்களாகிறது. இன்னும் பாலம் கட்டப்படாமலிருக்கிறது. எப்படியாவது அந்த பாலம் கட்டிமுடித்துவிட்டால் அதுவே அந்த பிரக்கா டெவலப் ஆவதற்கு முக்கியமானதாகும். என்னுடைய பிரக்கா பொறுத்த வரையில் தனி முறையில் வேலை செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது.

“இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்த்தால் அதிகப் படியான வேலைகள் நடந்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள், கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள், லட்ரின் கட்டியிருக்கிறார்கள், தேனீ வளர்ப்பது, கூட்டுறவு சொசைடிகள் ஏற்படுத்துவது, கூட்டுறவு முறையில் பல வேலைகளைச் செய்வது போன்ற பல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் வரவேற்க வேண்டிய விஷயங்கள்தான். இருந்தாலும் அங்கே இருக்கும் ஜனங்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? ‘எங்களுக்கு வேண்டியது ரோடு வசதி’. அந்த வசதி இல்லாமல் அந்த பிரக்கா முன்னேற முடியாது என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். அந்த பிரக்காவிற்கு மற்ற விஷயங்களில் செலவு செய்வதை நிறுத்தி விட்டாவது ரோடு வசதிக்கு செலவு செய்தால் அந்த பிரக்கா முன்னேற்ற மடைய வசதி ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்த பிரக்காவில் இன்னும் எத்தனை கிராமங்கள் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு அதன்படி வேலை செய்ய வேண்டும். அதைக் கணக்கெடுத்து இத்தனை வருஷங்களுக்குள் ரோடு போட்டு முடித்து விடவேண்டும் என்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். மற்ற வேலைகளைச் செய்வதைவிட ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். மற்ற வேலைகளுக்கு பணத்தை செலவு செய்வதைவிட பிரக்கா முன்னேற வேண்டுமென்றால் ரோடு வசதியை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அப்படி முக்கியமாக கவனித்தால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“இதைப்போலவேதான் சுகாதார வசதியும். இப்பொழுது வட பகுதியில் ஒரு லெப்ரசி கிளினிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். கணம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போதுகூட அங்கு நரம்புச் செலந்தி வியாதி அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னார். உண்மையிலேயே அங்கு நரம்பு செலந்தி வியாதிக்கு ஏதோ நடவடிக்கை எடுத்தாலுங்கூட, அங்கு நரம்புச் செலந்தி வியாதிக்கு நிவாரண உதவியை அவ்வளவாக அங்குள்ளவர்கள் அடையக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதனால் தென் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அங்கு போய் வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. வட பகுதியிலுள்ள 10 கிராமங்களுக்குத் தான் கிளினிக் நடைபெறுகிறது. ஆனால் அந்த கிராமங்கள் பண்டுட்டி டவுனிலிருந்து 2, 3 மைல் தூரத்தில் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் டவுனுக்குச் சென்று வைத்யம் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே அந்த கிளினிக்கை தென் பகுதியில் ஏற்படுத்தியிருந்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு அது சௌகர்யமாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் எதற்கும் 20, 25 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். வட பகுதியிலிருக்கிறவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதால் தென் பகுதிக்காரர்களுக்கு சௌகர்யமாக இல்லை. உட்பகுதியில் வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் சௌகர்யமாக இருந்திருக்கும். காடாம்புலி யூரிலிருந்து அங்கு வர முடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தால் ஒரு நாள் பூராவும் செல்வாகிறது. ஆற்றைத் தாண்டி வருவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. உட்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களால் உடனுக்குடனே வரமுடியாமல் இருக்கிறது. அங்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருப்பதாலும், அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதாலும், அங்கு நரம்புச் செலந்தி அதிகமாக வருகிறது. குளங்களில் தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரைக் குடிப்பதால் இப்படிப் பட்ட நரம்புச் செலந்தி வியாதி வருகிறது. நரம்புச் செலந்தி வந்தால் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் படுத்த படுக்கையாக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு குடும்பத்தில் நாலேந்து பேர்கள்

17th March 1955] [Sri S. Radhakrishnan]

நரம்புச் செலந்தியால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். வட பகுதியில் கிளிநிகை அமைத்திருப்பதால் தென் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அது பயனளிக்காமல் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்களால் ஆற்றைத் தாண்டி அங்கு வர முடியவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தாலும் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வந்தாலும் ஒரு நாள் பூராவும் செலவாகியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை எப்படி நாட முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வட பகுதியில் கிளிநிகை வைத்திருப்பதன் காரணம் அங்கு இரண்டு, மூன்று பெரிய மனிதர்களுக்கு குஷ்ட வியாதி வந்திருப்பதால் தான் அங்கு கிளிநிகை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கும் காடாம்புலியூரில் யாருக்கும் குஷ்ட வியாதி அதிகம் வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் தான் தென் பகுதியில் லெப்ரசி கிளிநிகை அமைத்துக்கொடுத்தால் உட்பகுதி ஜனங்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். ஜனங்களுக்கு பணம் செலவு செய்யும்போது அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். லெப்ரசி கிளிநிகை வைத்திருப்பதற்கு பதிலாக நரம்புச் செலந்தி கிளிநிகை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். பிற்பட்ட பகுதியாகிய காடாம்புலியூருக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கும். ஆகவே உட்பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. VELOO —“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 11-10
மானியத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தேசிய a.m.
விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த பிறகு சில இடங்கள் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் சில முக்கியமான காரியங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் நடக்கும் இடங்களில் முக்கியமாக முதல் முதலாக எவைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். சில இடங்களில் பார்க்கு, ரிக்ரியேஷன் கிளப், இவைகளை அங்கிருக்கும் அபிவிருத்திக் கமிட்டிகள் உண்டாக்க ஏற்பாடு செய்கின்றன. இவைகளுக்கு முதன்மைஸ்தானம் கொடுக்காமல், குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு, வசதி இவைகளை அவ்விடங்களுக்கு கொண்டுவர முதலில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில கிராமங்களில் ஜனங்கள், குடி தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் அபிவிருத்தி கமிட்டி, பார்க்கு, முதலாவதாக போட் வேண்டுமென்று, தீர்மானம் (resolutions) செய்து அதற்கான வேலை செய்கிறது. அந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மிக அவசியமாக உடனடியாக செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக செலவாகும் பாதி பணத்தை அங்கிருக்கும் மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை நிறுத்தி வைத்து, குடிதண்ணீர் வசதியை சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே, செலவிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விஷயத்தில், ஹரிஜனங்கள், மற்றவர்கள் (ஹரிஜன் அல்லாதவர்) என்ற வித்தியாச மில்லாமலிருத்தல் மிகவும் நல்லதென்று சொல்லுகிறேன். பாதை போடுவதற்கும், மற்ற வசதிகள் செய்வதற்கும், செலவில் பாதி பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாமல், அங்கிருக்கும் மக்கள், அதற்காக செலவாகும் பணத்தை உடல் உழைப்பு மூலம் ஈடு செய்யலாமென்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக அத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கடன் கொடுப்பதாக உத்திரவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அவ்வுத்திரவு பிரகாரம், கிராம மக்களங்கள், வீடுகட்ட, பணம் கடனாக வாங்க முடிவதில்லை. வீடுகட்டுவதற்கு 250 ரூபாய் வரை கடன் வாங்க, ஆள் ஜாமீன் கொடுத்தால் போதுமென்ற நியதி இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நம்மாகாணம் பூராவும், விஸ்தரித்த பிறகு, கம்யூனிடி பிராஜக்ட் வேலைகளை ஆரம்பித்தால் மிக நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இன்னும் சில இடங்களில், தங்களுக்கு பாதை வேண்டும் மற்ற வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கும்

[Sri A. Veloo]

[17th March 1955]

மக்களுக்கு தக்க பிரதிநிதித்துவம் அபிவிருத்தி கமிட்டியில் இல்லாததால், அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. ஆப்பேரப்பட்ட அபிவிருத்திக் கமிட்டிகளை மாற்றியமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சரித்திரப்புக்ம்பெற்ற காவேரிப்புட்டணத்திற்கு காவேரியின் வடபுறமாகக் செல்லும் மண் ரஸ்தாவை கூப்பிரோடாக செப்பனிட ஜில்லா போர்டு மூலமும் பொது மக்களிடமும் பணம் வசூலிப்பதென்பது முடியாத காரியம். இந்தரோட்டை, நன்றாக திருத்தி கம்பிபோட்டு அமைப்பதற்கு, சர்க்காரே, தங்கள் சொந்தச் செலவில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மணல்மேடு பட்டவர்த்தி ரோட்டில் பட்டவர்த்திக்குச் சமீபத்தில் பழவாறு ரோட்டில் குடைந்துசென்று பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக, ஷு பழவாறு தண்ணீர் பெருக்கால், அந்த ரோடு நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அந்த இடத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட செங்கற்படிகள் வீணே கிடக்கின்றனவே ஓழிய ஷு ரோடு பழுது பார்க்கப்படவில்லை. கூடிய விரைவில் பழுது பார்க்கப்படாவிடில் தண்ணீர் உப்புருந்து ரோட்டை நாசம் செய்வதோடு கிராமங்களில் புருந்து அழிவு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகும். ஜில்லா போர்டிடலோ, வேறு பொது மக்களிடயோ பணம் வசூலிக்காமல் சர்க்காரே தன் சொந்த செலவில் அந்த ரோட்டை பட்டவர்த்திக்குச் சமீபத்தில் பல்வாறு உட்புகுவதைத் தடுக்க rivetment யும், (ரிவட்மென்ட்) கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செம்பனர் கோவிலுக்கருகிலுள்ள, மேல்ப்பாதி கிராமத்தில் மேலத்துறையில் காவேரிக்கு வண்டி போகும் பாலம் போட பஞ்சாயத்து போர்டும், பொது மக்களும் முயற்சி செய்து பணம் கொடுப்பதாக முன் வந்திருக்கிறார்கள். காவேரிக்கு அந்த இடத்தில் பாலம் போடுவது மிகவும் அவசியம். புதியதாகக் காவேரியில் கட்டப்பட்டுள்ள வேறு பாலம் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. மேல்ப்பாதி என்ற இடத்தில் பாலம் போட்டால் சுற்றிலுமுள்ள, 10, 15 கிராம மக்களுக்கு போக்குவரத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, கணம் மந்திரி அவர்கள் இப்பாலத்தைப் போட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க கவனஞ் செலுத்த வேண்டுகிறேன்.”

11-15
a.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Demand is a very important one. All the three schemes, namely, the Community Development Projects, the National Extension Service and the Local Development Works, go together. The basic principle on which these schemes are being worked is really a good one. The only question is, when all the schemes are put into operation, how far the people concerned are taking advantage of them and how far the results will be appreciable. The various implications of the schemes are not brought home to the people in every nook and corner of the villages. Pamphlets explaining the importance, working and principles of the schemes are not circulated among the people in the villages. In distant villages people are unable to understand the principles underlying the various schemes. So, my first request to the Government is that they should print the pamphlets in regional languages and circulate them among the people in distant villages.

“ Then, when I analyse the amounts allotted for the various schemes, I find that a major or appreciable portion of the amount 's spent towards the pay of establishments. In respect of Community Development Projects, nearly Rs. 17 lakhs are spent on the pay of establishments. Similarly, in respect of National Extension Service nearly 23 lakhs of rupees are spent on the pay of establishments. In respect of the National Extension Service,

17th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

more than one-third of the total amount, that is, Rs. 23 lakhs out of Rs. 60 lakhs, is spent on the pay of establishments. In respect of the Community Development Projects, this item forms nearly 20 per cent of the total amount. I appeal to the Government to see their way to cut short this expenditure. Instead of having Gazetted officers, we may have non-Gazetted officers. In this way, we must cut short the expenditure on the pay of establishments so that the people may get more benefit from these schemes.

“ The important point that I want to emphasize is that we should avoid wastage as far as possible. Even in my speech during the general discussion on the Budget I said that we were depending upon the various specifications and schedule of rates prepared by the Public Works Department for carrying out the various works. Schedules of rates are being maintained by the Public Works Department and those rates are generally high. Some time back the rates were prepared. I understand these rates are revised year after year on the basis of the tenders offered by the contractors. The contractors are in a limited number and they do not generally take the market rate into consideration. Sometimes their rates are even high. If we are to adopt the rates quoted by the contractors, naturally they will be high. From my own personal experience I can say that the Engineers' rates are very high. When I was the Vice-President of the House Construction Society, I directed the Secretary to put up a shed for the watchman to look after the raw materials that were being gathered. Immediately the Secretary gave suitable instructions to the Engineer. He was also one of the contractors. He prepared an estimate on the basis of the schedule of rates available with the department. Immediately, a proposal was brought forward for sanction of Rs. 150 for putting up a shed for a watchman. When that proposal came up at the meeting, I asked the Secretary, ‘ Why do you require Rs. 150 for putting up a small shed? ’ He said that it was in accordance with the schedule of rates usually charged. I said, ‘ You need not consult the Engineer. You must think in terms of bamboo and *keiths* ’. Then I was able to have a shed put up with Rs. 25. Then, a ground had to be cleared. The Engineer prepared an estimate for Rs. 750, for it was stated that it was a question of clearance of a jungle. But I visited the spot and was able to effect the desired clearance in three days with Rs. 75. Then, I said to the Engineer, ‘ We want the benefit of your experience and not your rate ’. Now, the rates of the Public Works Department are rather high and they have to be cut down.

“ I shall refer to another instance also. As I said earlier, ^{11-20 a.m.} under the local development scheme a well was constructed at an estimated cost of Rs. 2,500 very near to my place. In Coimbatore, Salem and other districts it may cost more but nobody can imagine that it will cost so much to construct a well in the Tanjore district. But the pity of it is that the people of that locality are asked to contribute half the amount, that is, Rs. 1,250. It may be possible for some people to contribute their share and it will not be possible for a large number of people to do so. So

[Sri S. Swayamprakasam] [17th March 1955]

I took the matter up with the Collector of the district and he appreciated my position and he ordered investigation of the matter. Sir, I am sure that the rate fixed for the construction of a well at Rs. 2,500 is rather high and it is high time that the Government look into the matter so that we can save a lot of money which can be diverted for carrying out other schemes. In this connexion, I wish to stress the necessity for reducing the contribution payable by the people. In so many villages the people are unable to contribute half the amount. There is a feeling in some places that even half the amount contributed by the Government is enough to carry out the work. It may be stated that the people can contribute manual labour. But in a backward area the contribution of manual labour by the people means that they will have to be paid so that they can eke out their livelihood and at the same time contribute their manual labour. As pointed out by the hon. Member, Sri Palaniyandi, we have to pay even for manual labour and therefore the Government can carry out these works with their own contribution without expecting half the contribution from the people. I hope the Government will look into the matter and do the necessary thing.

“ Sir, apart from schemes relating to formation of roads and digging of wells, there are also schemes for providing certain social amenities like parks and radio sets. No doubt a certain amount is set part for providing such amenities. But parks and radio sets are required for people who are living in an already developed area and who are already having roads, schools and other amenities. So they are coming forward to contribute half the amount. If such a thing is done we will only be helping people in the developed area to develop further, and it will take a long time for the people in the backward area to get even the ordinary facilities like roads and schools. Therefore, I suggest that the amount set apart for these amenities may be utilized for some time to come in the backward area for laying roads and opening schools and child welfare centres so as to enable the already under-developed area to develop.

“ Now I come to another important matter. So far as the Tanjore district is concerned, National Extension Service Schemes have been started in the most developed area. But the Hon. Minister should not immediately come to the conclusion that these schemes ought not to have been executed in the Tanjore district. My point is that having decided to take up these schemes, they should be executed in the backward area in the district. By this, I do not mean to say that Mayavaram and Kumbakonam are not in need of such schemes. If we want to efficiently execute the scheme and achieve appreciable result, we must start it in a backward area and work it well. Now that the Government have started it in a fully developed area, we are unable to find out what exactly is the result of that scheme and the natural resources available there. Sir, in the Tanjore district, Pattukottai, Aranthangi and two firkas like Vallam and Sengipatti are backward areas. It is for this backward area that we have been demanding

17th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

the Kattalai High Level Channel Scheme. Of course the Hon. Minister may say that he knows the Tanjore district more than myself and I admit it. When he was the Minister for Public Works he said that Sengipatti was a very backward area and the Government should do something for it. So he fully knows the condition of that area but still no National Extension Service Scheme has been undertaken there. The people there are depending upon rain and it will be really helpful and beneficial to them if the Government start these schemes in that backward area. I once again appeal to the Hon. Minister to extend these schemes to the backward areas in the Tanjore district. With these words, I conclude my speech."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I am indeed very happy to see several hon. Members taking such a keen interest in the discussion of this important subject. Realizing the importance of this Demand, the Hon. the Speaker has also extended the time originally allotted to it. The Government of India, the Planning Commission and the Government of Madras are all equally alive to the importance that should be attached to the carrying out of the rural development programme effectively. It is on account of the importance that they attach to this programme that they have been carrying out this work in three different forms, viz., community development project, national extension service and local development work. In carrying out this programme, it is the objective of the Government to secure all the essential amenities for the people living in the rural areas so that they can live a life of 'no wants' and raise their standard of living by increasing agricultural production in the villages.

"As our Prime Minister has often emphasised, the objective behind this programme is to create a revolutionary change in the society. It should be not merely in words or in the depiction of certain pictures but it should be in action and in the real sense of the word. Sir, it is the objective of the Government to create a revolutionary change in our society, particularly in the villages, and that can be achieved only by rousing the consciousness of the people and making them realize that all this is in their hands, that with the initiative taken by them they could achieve things without depending on others and without begging of others, that they could generate their own strength and that they could improve not only their own conditions but also the conditions of their villages. It is also the objective of the National Planning Commission, which has been accepted by the Governments at the Centre and the States, that this programme should no longer be carried out as a model programme taking certain model centres, but should be carried out throughout the length and breadth of the State in all the rural areas before the end of the Second Five-Year Plan. Therefore, I would like to tell hon. Members, who are anxious about their own areas not being covered by this National Extension Programme, that the Government do intend and propose to extend this programme either under the Community Projects

11-30
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

Scheme or under the National Extension Service Scheme to all the rural areas in the State. The hon. Member coming from Paramakudi pointed out that his area, that is, the East Ramana-nathapuram district, is not at all served by any of the three schemes that are now under discussion and for which demands are now sought. Sir, I would like to point out to him, as has been pointed out by one hon. Member who participated in the discussion yesterday, that the programme of Local Development works cover the entire area and that it is particularly intended for the benefit of those areas which are not at present covered by the Community Projects Scheme or the National Extension Services Scheme. It is for hon. Members and also for the people of the area concerned to come forward and take full advantage of the funds and facilities that are available under the Local Development Works Programme.

“ The hon. Member coming from Udayarpalayam taluk pointed out that under the Local Development Works, people are required to make advance payments and that it is not possible for people to take advantage of the scheme by making advance payments. I may tell the hon. Member and also other hon. Members that we have been relaxing the rules every now and then in order to enable people to take full advantage of the facilities that are available under the Local Development Works Programme. Up to a limit of Rs. 3,000 in the cost of works, we do not even insist on previous preparation of estimates and even with regard to other works, whatever be the estimates that are prepared, we shall look into the complaints made by hon. Members in this House. We are also looking into the question of delays in the preparation of estimates. I would also like to tell hon. Members that the works should be treated as the works of the people. There is no question of contract. The Government are equally anxious to avoid and eliminate contractors, at any rate, so far as the Local Development Works Programme is concerned. Therefore, instructions have been issued to the effect that if the people of the locality who are interested in the works come forward with their own contribution, then the work will be entrusted to them. It is for them to carry out the work with their contribution and Government would pay their quota of contribution when the works are certified to have been completed according to specification. The contribution that is due and payable by the Government according to the estimates as verified by the authorities will be paid to them. Sometimes, Government do not mind even making part payments towards completion of the works.

“ Certain hon. Members referred to poor areas where people are not able to make a 50 per cent contribution. As I mentioned some time ago, under the National Extension Services Scheme, 50 per cent contribution is not invariably insisted upon. Further in areas occupied by Harijans, sometimes works are undertaken even without any contribution from them. The hon. Member coming from Chidambaram, who has been fervently pleading for the cause of the Harijans, referred to the difficulties of the Harijans in

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

taking advantage of the works. I was particularly taken around certain Harijan areas in Chidambaram taluk. The hon. Member did not accompany me and he might not have seen that. A group of poor Harijans came forward to me. I was wondering whether they were going to represent any of their wants to me. To my surprise, they took me with enthusiasm and showed me the road which they themselves had formed. With a sense of pride they told me that they had formed that road. They did not ask me anything more. I have been observing that there is greater enthusiasm in areas which are poor and among people who are poor. They have now come to realize that they can achieve several things and particularly the poor people are evincing great interest and enthusiasm. I am glad to say that the response has been very satisfactory. People have begun to appreciate how they could stand to benefit by this programme of self-help.

“ Regarding water-supply schemes, the Government do not insist upon any contribution so far as schemes that are meant exclusively for Harijans and Harijan areas are concerned. Even so far as other areas are concerned, the Government give special importance to water-supply schemes. The Government insist only on 25 per cent contribution and they bear the remaining 75 per cent. Apart from this, the work is entrusted to the local people and ultimately they may not even have to contribute as much as 25 per cent.

“ Some hon. Members pointed out that there was difficulty in getting contribution by way of labour. I am sorry I am not able to accept that plea. Sir, those who have closer contacts with the people could easily see how willingly and enthusiastically these poor people come forward to give their labour for realizing their wants. I am also thinking of giving some additional facilities to these poor people who will offer their labour. I am considering whether the Government could provide those who work throughout the day with free food.

“ The hon. Member who preceded me and also some other hon. Members complained that there were too many people who are employed under these schemes and that we are spending a major portion of the amount on the staff. At the outset, I would like to tell hon. Members that some staff is necessary. Even hon. Members need the staff of the Legislature Secretariat for carrying out their work. They would not plead for completely dispensing with the staff of the Legislature Secretariat. Rather they would plead that certain additional amenities should be provided for the staff of the Legislature Secretariat. I can assure the hon. Members that we do not have any unnecessary staff. I may also tell for the information of the hon. Members that about 75 per cent of the staff employed under the National Extension Services and the Community Projects Schemes are technical staff. It is a multi-purpose development that is sought to be carried out for these areas. We do not need the services of technical staff to offer help and guidance to the people. Then, when these programmes and schemes were introduced, the staff that was employed had neces-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

11-40 a.m. sarily to carry out spade work and had to rouse the consciousness of the people. The staff had also to create a new psychology among the people. In the first year ending up to 31st March 1954 the expenditure related to total expenditure was only 33 per cent. The total expenditure on the staff was not even then a major portion of the expenditure under National Extension Service Schemes. For the period, 1954-55, the total expenditure on National Extension Service Schemes was Rs. 94,13,600 out of which the expenditure on staff was only Rs. 14,36,800. This works out to 15 per cent. It must be also remembered in this connexion that 75 per cent of the staff employed was technical personnel. Again, Sir, for the year 1955-56, it is proposed to spend Rs. 1,24,51,700 under the National Extension Service Schemes. The expenditure on staff that has been budgeted for is Rs. 16,26,600. This works out to 13 per cent.

“ Again, in the case of Community Development Projects, the expenditure on the staff related to total expenditure for the period up to 31st March 1954 worked out to 31 per cent. But for the year 1954-55, the percentage works out to 12 and in the year covered by the budget it will work out to 10. If we take the average expenditure on staff related to total expenditure, it will only work out to 9 per cent. Now, if we take into account the total expenditure on these Community Development Projects and National Extension Schemes and the total expenditure on the staff employed for these schemes, we will find that 23 per cent of the total expenditure in respect of Community Development Projects and 25 per cent in respect of National Extension Service Schemes relate to the expenditure on the staff. From these figures, hon. Members will see that we do not employ staff unnecessarily and waste money over them.

“ In regard to expenditure under the various allotments, I would like to point out that in the first year only spade work could be done and certain preliminary attention had to be paid on the whole scheme. Out of the target that has been fixed in the larger Community Development Projects the expenditure incurred up to December 1954 works out to 43 per cent. I do not state this with any sense of satisfaction. I would only like to point out in this connection that the all-India average expenditure under the larger Community Development Projects works out only to 20 per cent, whereas the average expenditure in this State works out to 54.43 per cent. I do want stepping up of this expenditure and I do hope that in the coming year the Community Project Administration will render a proper account. In the same way, in the smaller Community Projects the total expenditure works out in this State to 42 per cent and in the National Extension Service Schemes the total expenditure works out to 57 per cent whereas the all-India average is only 49 per cent. I entirely agree with several hon. Members who made observations to the effect that the staff employed in carrying out these projects must work with zeal, enthusiasm and efficiency. We are anxious to appoint persons with the necessary aptitude for executing these projects. I would like to tell the hon. Members that persons are not employed in these

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

projects for the purpose of providing employment for a few but for the purpose of securing employment for a large number of people. If any member of the staff is found to be not fit, the Government will not hesitate to remove him and replace him with a properly qualified and equipped person.

“ The idea behind this programme is that this must ultimately form the permanent pattern of administration in the State. Therefore, Sir, I would like to tell the officers concerned belonging to the various departments that this is to be the permanent pattern of administration, that the whole area is intended to be covered under these schemes and that therefore every department must consider this work as normal and even more important than the normal work they are expected to discharge. In the same way, hon. Members should not expect any special treatment in the matter of certain facilities other than those that are sought to be provided under these schemes like rural electrification or grant of particular concession in the matter of reduction of tariffs or grant of particular subsidy in regard to any scheme and so on. At the same time, I would tell hon. Member Sri S. Thinakaranasami Thevar who has been evincing keen interest in the work connected with National Extension Service Schemes and who has been taking a legitimate pride that his area is one of the best areas worked out under the National Extension Schemes and who pleaded also for the extension of electricity to Kallupatti and other areas and other hon. Members that I shall look into the matter of extension of electricity to villages and see what can be done. In fact, as the Hon. Minister for Electricity pointed out yesterday, the programme of rural electrification is expedited in the best manner possible. Still, I would particularly see that in these National Extension Service Schemes and Community Development Project areas where people are expected to take special efforts for stepping up production, extension of electricity is expedited.

“ Sir, regarding extension of the Community Project areas and the National Extension areas, hon. Members are already aware that hereafter there will be only territorial expansion of Community Projects. As the Hon. the Minister for Finance and Leader of the House explained in his Budget speech, some of the National Extension areas are proposed to be converted into Community Project areas. But I am glad to tell the House that it is not 14 blocks that will be allotted to this State as was expected when the Hon. the Minister for Finance made his Budget speech; but the Government of India have been good enough to allot on account of the results shown in this State as many as 20 under Community Development Blocks from the 1st of April. (Applause.) It is for us to create these blocks in the various National Extension Service areas. I would follow one or two tests in selecting new blocks. There need not be any scramble about the allotment of new blocks.’ We will follow certain definite principles in taking up these new blocks, under the National Extension areas. We shall take only the best worked out areas. I shall distribute these blocks to all

[Sri M. Bhaktavatsalam] [17th March 1955]

11-50
a.m

the districts. But there are a few districts in the State which have had the benefit of a major Community Development Project. As only 20 new blocks have been sanctioned and as we have got as many as 13 districts, those districts which have got a major Community Development Project will not get more than one block. There are districts like Tiruchirappalli which have not had the benefit of any Community Project. Those districts will necessarily have two community blocks, and the remaining blocks will be distributed to districts which have shown best results. In this way, we shall allot these twenty blocks to the various districts and that will come into operation from the 1st April next. Hon. Members were pleading for more funds; it is for hon. Members to take full advantage of these blocks of the Community Project which means at least availability of double the funds that have so far been available for carrying out the various works. The Hon. the Leader of the House announced in his Budget speech that we do expect allotment of blocks for the purpose of extending the National Extension areas. We do expect that and we shall strive for it and we shall have at least 36 blocks so that every district might have normally about three new blocks. The allotment of blocks will take two or three months. But I would like to tell the hon. Members this much, that is, as I said the other day, we shall distribute the blocks taking into account the contiguity of the existing areas. I am thinking of some new areas, areas which are away from the present National Extension areas, in some new taluks, to take up such areas, and allot one or two blocks in such taluks for each district.

“ Some hon. Members were complaining about delays. I may assure hon. Members who have been discussing this subject of delays every now and then, we are taking all possible steps to avoid delays without prejudice to efficiency and without prejudice to avoidance of waste.

“ Sir, the very important question of maintenance of works that are being carried out was raised by some hon. Members and I may tell them that the Government are very much concerned about this question of maintenance. As hon. Members are aware it was with a view to discuss this very important question that Government invited Presidents of District Boards for a Conference; they discussed this matter. Hon. Members are aware that the Hon. the Finance Minister indicated in his Budget Speech that the two annas levy on land revenue that is proposed to be levied is intended to be earmarked for the purpose of District Boards and Panchayat Boards; it has been suggested to the District Board Presidents who met in that Conference and they have agreed that from out of the Rs. 50 lakhs, that would be allotted to them, they would give priority for attending to maintenance of the works that are sought to be carried out.

“ There are two or three important questions to which I would have referred myself, but some hon. Members have referred to them. There is the question of promoting cottage industries.

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

That is indeed a very important question. I am very anxious about it and we have been trying to explore the possibilities of reviving certain cottage industries and promoting certain new industries. Although it is the general policy of the Government, we are devoting particular attention in the National Extension and Community Project areas to this matter. Of course, hon. Members rightly pointed out that nothing tangible has been done in that direction. But I would like to tell them it is no good their saying simply that nothing had been done; it is also for them to take the initiative and come forward with schemes and also help the local people in the matter, organizing such industries. There are, I am certain, great possibilities, provided there is appreciation and co-operation on the part of the people.

“ Again reference was made to poor housing. There are funds available under the Community Project for housing. Particularly I have been concerned that this had not been properly utilized. But I am glad to say that in the Community Project area of Erode, a very good beginning has been made on account of the initiative of the officer concerned and a colony had been built up. It is a very good colony for the poor; it is an economic colony for the Harijans; it was carried out from the fund allotted. Fifteen houses have been built, each costing only Rs. 500; Government helped with a loan of Rs. 250 and the local people came forward with their assistance by way of physical aid and donation of materials; they are fine houses with cement flooring and tiled roofing; I saw them spring up within a short period of two months. That is a very fine lead; I do want every other Community Project Administration as also non-officials, and particularly hon. Members here to take some more interest so that our idea of promoting poor housing in every one of these Community Project areas, particularly in the new Community Project areas that would come into existence from 1st April onwards, might be effectively implemented.

“ Sir, it is my idea that the Co-operative Movement must particularly take deep root in these areas and here again we do look to non-official initiative, guidance and help in the matter of promoting multi-purpose co-operative societies for the purpose of helping the poor people to increase their own earnings.

“ The hon. Member Sri Krishnan from Palghat took exception to the Students' Camp that was organized in Palghat. I am sorry he has not realized the importance of this kind of student activity. I am glad to tell the House that there is a new consciousness among the students, not only college students, but high school students also, not only students of urban areas, but students of rural areas also; in fact, social service has become an essential part of their studies which they have to undergo. It is not merely laying out a road with the hand of the student; they were brought along, paid Rs. 2 for their own feeding and maintenance. It is a new consciousness that is sought to be roused in the students. It is not merely, as the hon. Member imagined, making the so-called

[Sri M. Bhaktavatsalam] 17th March 1955]

workers for whose cause he and his party think they are pleading, work with their own hands; but it is making the educated people work; they should be attuned to come into the field, to go to the land and take the spade and work with their own hands along with the so-called workers. In this way a new psychology is sought to be created. Realizing the importance of participation by students, the Planning Commission have made provision for the organization of these Student Camps. These camps are not merely camps of the National Cadet Corps; it is proposed in the coming year to organize camps for about 2,000 scouts under the Planning Commission for the purpose of carrying out the rural works and of giving roads to the people of the villages.

“The hon. Member who preceded me referred to the need for publicity. I entirely agree with him. Sir, we shall certainly examine in what further way we can educate the people concerned regarding the work that is sought to be carried out and regarding the ways and means of their taking full advantage of that.

“Sir, the hon. Member from South Arcot pleaded for proper attention being paid to Kadampuliyur firka. That area is no doubt a backward area. Because of the backwardness of that area, it was originally included in the Firka Development Scheme. If the people concerned are not forward enough, if the people are not strong enough, if the people are not educated enough, it is for enlightened members, like the hon. Member, to come forward and organize those areas which have not so far come under the development schemes. If they would organize like that, the National Extension staff would certainly take full advantage of that and they would not hesitate to extend the benefits of the work to those areas also which are not yet covered by the National Extension Scheme. However, I would like to tell him that perhaps that area which was referred to by him and in which he is so much interested, might be taken up under the Community Project. That would mean more funds, especially for carrying out the various items of the programme. I would therefore appeal to the hon. Member and others to come forward and see that the people concerned take full advantage of the funds that would be made available.

12 noon. “The hon. Member from Mayavaram referred to certain known priorities that were accepted by any party. I entirely agree with him. But it is a question of choice between drinking-water facilities and having a park. Now, under the various heads funds are available. Poor people, particularly in the rural areas, also need parks. It is not the people in the urban areas alone that need parks. Parks are also a necessary amenity. But I may assure him that organization of parks will not be undertaken in preference to drinking-water supply schemes.

“I shall not take more of your time, Sir, whatever be the importance of the subject and whatever be the keen interest taken by the hon. Members. I would once again assure hon. Members

17th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

that I shall take into account the several important suggestions made by them. I would once again appeal to the hon. Members to give their fullest co-operation and help the people in taking full advantage of the facilities that are available to them under the various schemes. I do hope that the hon. Member who moved the cut motion will not press it."

* SRI G. GOVINDAN :—"சபாநாயகர் அவர்களே, on a point of order. கனம் மந்திரியார் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, எங்கள் பக்கத்திலுள்ள பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், இவைகளை இப்போது கொண்டுவர முடியாது, அவைகளை நிறைவேற்ற பணம் படைத்தவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் முன் வந்தால் தான் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், பசியாக இருக்கிற ஒருவனைப் பார்த்து, நீ நெல்விளைவித்து, அருவடை செய்து, அரிசியாக்கி சமைத்துச் சாப்பிடு என்று சொல்லுவது போலிருக்கிறது."

MR. SPEAKER :—"இது point of order ஆகாது."

* THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"நான் கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லுகிறேன், கம்யூனிடி பிராஜக்ட், அவருடைய பகுதிக்குக் கிடையாது என்று சொல்லவில்லை, பணக்காரர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் இருக்கு மிடங்களுக்குத் தான் அத்திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப் படுமென்றும் சொல்லவில்லை. உங்கள் ஊருக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் Scheme வேறு கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். உங்கள் கிராமத்திலுள்ள லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் Scheme-ல் நீங்கள் அக்கரை காட்டாமல் இருந்தால் என்ன செய்வது, எப்படி கம்யூனிடி பிராஜக்ட் Scheme-ஐ அங்கு விஸ்தரிப்பது என்று தான் சொன்னேன்."

* SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, இனி எல்லா இடங்களுக்கும் கம்யூனிடி பிராஜக்டை, ஆரம்பிக்க போவதாக உறுதி கூறி இருப்பதால், அதன் காரணமாக, நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீனையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

The cut motion was by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the original Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,68,84,400 under Demand XXXII—Community Development Projects.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,24,63,500 under Demand XIV—Police.'